

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1998

Número 134/fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 1 de desembre del 1998.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4787/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern. 5643
 - 2) RGE núm. 4794/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur. 5644
 - 3) RGE núm. 4798/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear. 5646
-

- 4) RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Consorci per a la restauració de les pedreres. 5647
- 5) RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals a Es Codolar. 5648
- 6) RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí. 5649
- 7) RGE núm. 5060/98, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament del nou centre de salut a Eivissa. 5661
- 8) RGE núm. 5066/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions per prevenir accidents deguts a fugues de gas. **(Ajornada)** 5651
- 9) RGE núm. 5061/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'informació educativa. 5651
- 10) RGE núm. 4918/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta turística complementària dels camps de golf. 5652
- 11) RGE núm. 4894/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla a Serveis Ferroviaris de Mallorca. 5653
- 12) RGE núm. 5062/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussió pressupostària de l'obertura del Museu de Menorca. 5654
- 13) RGE núm. 4927/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessiu nombre de fotografies fetes al president de la Comunitat. 5655
- 14) RGE núm. 5069/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a travessa hípica. **(Ajornada)**. 5656
- 15) RGE núm. 4856/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a port de Ciutadella. 5656
- 16) RGE núm. 4895/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a conflicte col·lectiu dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. 5658
- 17) RGE núm. 4905/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Ses Covetes-Sa Ràpita-S'Estanyol. 5659
- 18) RGE núm. 4865/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a declaracions de l'advocat de la defensa sobre finançament irregular. 5660

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 4496/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació i desenvolupament de la Llei 1/1991, d'espais naturals (LEN). 5662

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 3853/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions de rescabament contra l'abans president Sr. Gabriel Cañellas per motiu de responsabilitat patrimonial per la irregular concessió administrativa per a la construcció del túnel de Sóller. 5672

IV.- Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 5757/96, de consells escolars de les Illes Balears.

V.- Debat del Dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de Llei RGE núm. 5759/96, de patrimoni històric de les Illes Balears (abans de patrimoni cultural).

VI.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 2199/97, de col·legis professionals.

VII.- Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Projecte de Llei RGE núm. 1548/98, pel qual es regula el règim específic de taxes de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Abans de començar aquesta sessió, i esperant que puguin arribar més diputats, aquesta presidència vol donar una informació, sobretot a tots els portaveus que d'una manera o d'altra hagin d'intervenir en el debat dels quatre projectes de llei que tenim avui, i és que a causa de la complexitat d'aquest, crec convenient, i fins i tot supòs que els portaveus encarregats dels temes així també ho agrairan, repartir un seguiment a aquells que hagi d'intervenir com a portaveus perquè no hi hagi pèrdua i que en tot moment sapiguem quines esmenes estam debatent, quines esmenes estam votant i quins articles, a causa que es comptabilitzen gairebé cinc-centes o més votacions al llarg de tot el dia, tal com està estructurat, i, per tant, de tots i cada un d'aquests projectes de llei es donarà el seguiment, amb el benentès que el seguiment no és norma ni és llei; en qualsevol cas, la presidència, si ho considera necessari, esper que no ho hagi de considerar necessari, pot agrupar certes votacions, però sí que tots els diputats, sobretot aquells que hagin d'intervenir com a portaveus, tendran el seguiment pertinent.

S'estan fent les carpetes i el repartiran a cada un dels portaveus que hagin actuat dins les comissions.

Durant aquesta informació, començam aquesta sessió plenària. Jo demanaria un moment d'atenció perquè aquesta presidència posa en coneixement de la cambra que la Comissió de Drets Humans, en sessió de dia 25 de novembre, aprovà una declaració institucional amb motiu del 50è. aniversari de la Declaració de Drets Humans, per tal que fos llegida a la sessió plenària d'avui. Deman, idò, a la secretària primera i presidenta de la Comissió de Drets Humans que llegeixi aquesta declaració institucional.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

"El Parlament de les Illes Balears, atesa la propera celebració dia 10 de desembre del cinquantenari de la Declaració Universal de Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides dia 10 de desembre de 1948 i assumint solemnement el que s'estableix a l'article 2, que tota persona té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, idioma, religió, opinió política o qualsevol altra índole, origen nacional o social, posició

econòmica, naixement o qualsevol o altra condició, es compromet a fer tot quan sigui possible en el marc de les seves funcions i competències per tal de garantir que el respecte dels drets proclamats dins la Declaració Universal dels Drets Humans esdevengui una realitat arreu del món; a divulgar i a afavorir el coneixement dels drets continguts en la Declaració de Drets Humans en les actuacions que li són pròpies; a denunciar, en la mesura de les seves possibilitats, les violacions dels drets humans i a exigir de les institucions el compliment real de la seva funció de respectar i fer respectar aquests drets, tal com ja fa quan s'adreça a les autoritats responsables en assabentar-se d'una condemna a mort; a donar suport a la creació d'un tribunal penal internacional, amb la voluntat expressa que aquest sigui constituït de manera immediata".

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.1) Pregunta RGE núm. 4787/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern.

Començam aquesta sessió plenària. El primer punt de l'ordre del dia fa referència a preguntes, la primera de les quals la formula el diputat Sr. Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a urbanitzables de Marratxí per grans superfícies afectades per la moratòria urbanística del Govern. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Em toca començar aquesta llarga tanda de preguntes orals amb una pregunta molt fàcil, molt senzilla, dirigida al Govern però supòs que me la contestarà el conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori i Litoral, i és sobre quines zones urbanitzables de Marratxí que permetin l'ús comercial en gran superfície estan afectades per l'anomenada moratòria urbanística del Govern, o sigui, per la Llei de mesures cautelars fins a l'aprovació de les Directrius d'Ordenació Territorial.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, com ja he tengut oportunitat ja de dir en aquesta cambra, el Govern, quan va fer la Llei de mesures cautelars, no només va fer una estimació del que podia ser afectat, perquè aquesta pensam que és la manera de fer normes d'àmbit general. Per tant, com vostè sap, nosaltres no tenim amb exactitud quines són les hectàrees afectades, el que sí que li puc dir, Sr. Triay, és que la moratòria del govern només afecta usos o sòls amb usos residencials i turístics, no sòls amb usos comercials. Per tant, no estaria afectat el sòl amb ús comercial per la moratòria del Govern.

Li diré, en qualsevol cas, que de totes maneres sí que hi ha la disposició transitòria primera del Decret 217, del Pla director d'equipaments comercials, que sí que afectaria el projecte presentat inicialment a Marratxí. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Triay, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Bé, a mi em sembla inacceptable que encara es continuï dient que el Govern no sap l'abast de la llei que va dur a aquest parlament per aturar determinades iniciatives urbanístiques per un temps que dura fins a les Directrius d'Ordenació Territorial. Em sembla inacceptable que digui que no té informació, perquè el Govern ha gastat no sé quina quantitat, cent, dos-cents milions de pessetes en elaborar les Directrius d'ordenació Territorial, uns estudis previs, entre els quals hi ha un estudi sobre l'estat del planejament a les Illes Balears, i, per tant, té informació total i exhaustiva sobre l'estat de tots els planejaments, i, per tant, no té excusa per venir aquí a dir que no sap en què li afecta la llei que ells mateixos varen proposar.

Per tant, jo crec que això és eludir la resposta.

Per altra part, m'alegr que digui que el cavall blanc de Santiago era de color blanc i que, per tant, hagi encertat la pregunta. Efectivament, una moratòria que afecta superfícies residencials, turístiques o mixtes no afecta cap gran superfície comercial. Supòs que ho he dit bé, residencials, turístiques i mixtes, no afecta cap superfície comercial.

Per tant, aquesta era la pregunta del milió, i jo així em podré dirigir al president d'una patronal de comerç, Afedeco, qui, amb gran virulència, va atacar el Consell Insular de Mallorca dient que havia fet una moratòria que no afectava les grans superfícies comercials del terme municipal de Marratxí; li podré comunicar que la moratòria del govern tampoc no afecta cap gran superfície comercial del terme municipal de Marratxí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, començant pel final, Sr. Triay, la moratòria del Govern, vostè pot contestar el que vulgui a qui vulgui, però, efectivament, la moratòria del Govern és la que va sortir publicada en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* i, per tant, a ella em remet.

Li faré dos comentaris només, Sr. Triay.

Miri, em sembla molt bé que vostè pensi que és inacceptable que el Govern no conegui l'abast de la seva moratòria; a mi em pareix normal, és a dir, el problema és que el Govern, quan fa una norma, quan fa una llei, no pensa a qui afectarà, a diferència d'altres institucions, que el primer que fan és mirar a qui afecta i actuar en conseqüència, volent afectar uns i desafectar d'altres; miri, al govern no ho fem així. Jo trob normal que vostè ho consideri inacceptable perquè vostè està condicionat per aquest fet, per tant, és normal.

I quant que el govern té la informació de tot l'estat dels planejaments que es troben als ajuntaments de la nostra comunitat, li he de dir, Sr. Triay, li ho he de recordar, Sr. Triay, que la moratòria del Govern no afectava tot allò que hi havia en tramitació, i el Govern, com vostè sap i coneix molt bé, no té l'estat de la tramitació de tots els expedients de planificació urbanística dels ajuntaments. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4794/98, de l'Hble. Sr. Diputat Francesc Quetglas i Rosanes, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Francesc Quetglas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència als consells insulars de l'empresa Gestur. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. L'empresa Gestur Balear S.A. (Gestió Urbanística de Balears S.A.), constituïda l'any 1980, tenia com a accionistes, entre d'altres, els consells insulars, caixes d'estalvis, la Societat Estatal de Promoció i Equipament de Sòls (Sepes) i el Govern balear, el Govern balear hi era absolutament minoritari, un 5'33%, mentre que Sepes en tenia el 49'33. Enguany, el mes d'abril, l'empresa estatal Sepes ha fet lliurament, pràcticament ha regalat, ha fet una transmissió patrimonial gratuïta, de la pràctica totalitat de les accions, invertint la proporcionalitat, és ara el govern balear qui en té el 49% i l'empresa estatal, el 5%. Aquesta transferència es fonamenta exclusivament en el títol competencial que té la comunitat autònoma en relació amb l'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia, que té competència exclusiva en matèria d'ordenació de territori, litoral inclòs, urbanisme i habitatge, però l'empresa Gestur Balear no fa res ni d'ordenació del territori ni d'habitatges, es dedica exclusivament a l'urbanisme, i es dona la peculiaritat que l'urbanisme en aquesta comunitat autònoma està transferit en exclusiva als consells insulars, pre la qual cosa sembla absolutament lògic, adequat, que siguin els consells insulars qui tinguin aquesta participació dins l'empresa Gestur. Per això, li demanam al Govern que, transcorreguts pràcticament set o vuit mesos des de la transferència d'aquesta titularitat patrimonial, quan pensa el Govern transferir als consells insulars aquests béns patrimonials, aquestes accions, que pertocuen, per competència, als consells insulars. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Quetglas. Miri, jo, en primer lloc, li he de fer, a vostè, tres consideracions prèvies respecte de l'empresa Gestur. La primera consideració que vostè coneix perfectament és que ni abans ni en aquest moment el Govern, la comunitat autònoma, no és accionista majoritari de Gestur, en absolut. En segon lloc, li diré que els consells insulars, en aquest moment, tots els consells insulars, tenen accions, tenen representació accionarial dins el llistat d'accionistes de Gestur i, endemés, tenen, tots els consells insulars, representació dins el consell d'administració, dins l'òrgan de decisió de Gestur Balear, per tant, hi són degudament representats. En tercer lloc, i faré menció que el Consell Insular de Mallorca, precisament el Consell Insular de Mallorca, hi té una representació, hi té una bossa d'accions particularment important, ja que és el segon accionista majoritari de la societat.

Per tant, pensam que els consells insulars hi estan ben representats, dins Gestur, i en aquest moment ni tan sols s'ha plantejat el Govern, la comunitat autònoma, traspassar accions als consells insulars. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Gràcies, Sr. President. És que aquí no parlem de representacions dels consells en funció de cap regal especial del Govern. Els consells estan representats en el consell d'administració de Gestur Balear perquè en el seu dia varen subscriure les accions, varen pagar, per tant, hi varen fer la seva aportació de capital, perquè això és una societat anònima i, per tant, hi tenen la representació que els pertoca, no és una cosa que s'hagi d'agrair al Govern balear, sinó a l'interès que varen tenir els consells insulars en subscriure accions i implicar-se en la marxa d'aquesta societat, que és una societat anònima.

Aquí la qüestió és una altra, la qüestió és que vostès han tengut una millora en el seu finançament, una millora patrimonial, i, com altres millores de finançament que ha rebut la comunitat autònoma, en cap moment s'ha plantejat repartir entre els titulars competencials, per mor de les quals vostès han rebut aquesta millora de finançament. No només en el cas d'urbanisme i Gestur, sinó en qualsevol altre cas, és a dir, aquí el tema és: Quina és la raó per la qual el Govern ha de tenir accions de Gestió Urbanística de Balears? quan l'únic que fa, empresa que l'únic que fa és dedicar-se a l'urbanisme, a res més, no fa res d'ordenació del territori, no fa res d'habitatge, per tant, aquesta competència transferida als consells insulars en exclusiva, l'únic que hauria de fer el Govern és rebre amb una mà i donar amb una altra, perquè digui'm vostè en virtut de quin títol competencial el govern s'ha de quedar, i més amb exclusiva, aquesta millora de finançament per a una competència la titularitat de la transferència de la qual la tenen els consells, no hi ha cap raó, ni jurídica, ni econòmica, ni moral, ni de cap tipus per la qual el Govern no pugui fer, no hagi de fer, aquest repartiment entre els consells insulars.

Per tant, nosaltres continuarem reclamant que, en nom que els consells han de participar de la millora de finançament, en la mesura que són titulars competencials de competències autonòmiques, aquesta s'ha de distribuir al cent per cent entre els consells insulars. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Triay, si el problema..., Sr. Quetglas, perdoni.

Perdoni, Sr. Triay.

Miri, Sr. Quetglas, si el problema és d'àmbit competencial, de veure on s'han residenciat les competències d'urbanisme, seria molt bo de resoldre, però el problema no és aquest, el problema és que Gestur Balear fa en aquest moment polítiques autonòmiques globals dins la comunitat, a les tres illes de la comunitat, com vostè sap molt bé. I això és un àmbit competencial. que ens podria conduir a dividir Gestur Balear en tres societats petites, tres petites societats, les quals no tendrien una massa crítica suficient per fer-les actives, és a dir, que seria impossible, per al seu bon funcionament, que estiguessin en disposició de complir la seva funció, que, efectivament, té una part important de gestió urbanística, però també té una part important de dotació d'equipaments generals, perquè, miri, el que són transferència d'accions d'una societat anònima, és evident que no constitueix cap competència administrativa sobre cap matèria, és a dir, sobre cap matèria, per tant, està ben clar que el que són empreses públiques, sobretot si tenen forma de societat mercantil, són instruments per dur endavant polítiques concretes dins la comunitat. Per tant, vostè continua insistint en demanar aquesta transferència d'accions.

Jo crec que en aquest moment Gestur Balear compleix una funció a nivell de política autonòmica que quedaria totalment desvirtuada pel fet que bé es fessin les tres societats petites, que entenc que és el que vostè em demana, o, si no fos així, no té cap sentit que en aquest moment es transfereixin les accions, perquè la representativitat dins aquesta societat ja la tenen. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Abans de continuar, jo pregaria tant a diputats com a membres del Govern més concreció, tant en la pregunta com en la resposta, perquè ens allargam molt i si no, m'hauré veure en l'obligació de limitar al màxim el temps.

I.3) Pregunta RGE núm. 4798/98, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Pere Sampol, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a moratòria urbanística del Govern balear. Sr. Diputat té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El conseller de Medi Ambient ha tengut dues setmanes sabàtiques de plens parlamentaris, de plens parlamentaris, i, per tant, jo confii que li hagin donat temps a recopilar una informació que venim demanant d'una manera un tant insistent i caparruda. La veritat és que des de dia 23 d'octubre han passat prop de sis setmanes i ja hi ha temps de saber quantes hectàrees i per quin nombre de places estan afectades per la moratòria urbanística del Govern balear.

Fixi's, Sr. Ramis, que no li deman a qui afecta la moratòria urbanística, sinó què afecta la moratòria urbanística.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, en aquest cas, li he de fer cas a vostè i dir-li que, efectivament, Sr. Sampol, vostè sap, com deia al Sr. Triay fa un moment, que quan varem fer la nostra llei de moratòria no varem calcular a qui afectaria, sinó que varem regular unes situacions objectives i concretes, i a partir d'aquí es farà o s'esta fent l'estudi.

Li vull dir que, de totes maneres, és ver que no tenim en aquest moment l'estimació i, per tant, no li puc donar les xifres, però que també és ver que el que podíem fer, que era demanar-ho a cada un dels ajuntaments, depenent de l'estat de tramitació dels seus expedients, com ho tenien, és una feina que ja s'ha fet, que està en marxa, que ens duu molt de temps, perquè, evidentment, no tots els ajuntaments col·laboren d'igual manera i que, en qualsevol cas, em remet al moment que tenguí tota la informació, ja la hi faré arribar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Ramis, l'únic que sé és que vostè no sap res, quant a la moratòria urbanística, em referesc.

Ara, el que ja em sorprèn un poc més és que aquí diguin que no saben el nombre d'hectàrees afectades i en ple debat de manifestació, la Sra. Salom, portaveu del Grup Popular en aquesta institució, va signar un article, allà on, apart de despatxar-se a gust amb els partits de l'oposició en aquesta cambra, deia, afirmava, escrivia: "La Llei de moratòria urbanística que afecta 40 milions de metres quadrats de sòl urbanitzable", i d'on ho ha tret, la portaveu del grup Popular? Bé, podríem dir que aquesta és una afirmació un tant gratuïta, però és que el dia de la manifestació el conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori del govern balear, no sé si el coneix, signava aquestes paraules: "La moratòria aprovada pel Parlament balear, que congela les actuacions sobre 4.300 hectàrees de sòl urbanitzable de les Balears ens dona un respir". No han tornar a respirar de llavors ençà, encara estan...?

Miri, Sr. Ramis, el que vostès han fet amb tot això és intentar confondre l'opinió pública. Vostès, amb aquests articles, s'inventaven unes xifres que no tenien ni han tengut mai, perquè la seva moratòria de protegir el que realment amenaça les Illes Balears en aquest moment, res de res. Gràcies, Sr. Ramis.

Permeti'm que li digui que, no amb les respostes d'avui, perquè les respostes d'aquestes setmanes en el Parlament són la veritat, el que no es pot fer és escriure mentides en els mitjans de comunicació per intentar dinamitar una gran mobilització. Afortunadament, la gent la els comença a conèixer.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, jo li puc intentar explicar i dir les coses més a poc a poquet, perquè vostè les entengui, perquè, supòs que a vegades fent massa via, vostè no hi arriba i no ho entén, però li ho diré una vegada més: Sr. Sampol, l'estimació que va fer el Govern del que afectava la moratòria urbanística era de 4.000 hectàrees, 330.000 places residencials o turístiques; això és una estimació, i com a tal estimació, sempre l'hem posada a l'abast de tothom. Jo no sé a quines manifestacions o a quin mitjà de comunicació fa vostè referència que la portaveu del nostre grup va publicar aquestes xifres, però aquesta és l'estimació que tenim i que mantenim, i, en qualsevol cas, aquesta estimació es veurà confirmada o desmentida per la informació que ens passin els distints ajuntaments.

Miri, Sr. Sampol, vostè parlava de confondre la informació, l'opinió pública i de dir mentides. Miri, jo aquí tot el que veig és el següent, és ver que el Govern o té una xifra exacta de quins són els urbanitzables que afecta la seva moratòria, però també és ver, i aquest és un fet que abans que sortís la seva moratòria, ja tenien vostès la llista dels afectats, sabien perfectament allà on anaven i tots els ajuntaments que en aquest moment en aquesta comunitat tenen el nivell de construcció més alt de la comunitat, i va sortir després de la manifestació, precisament aquests dos ajuntaments, no estaven dins la seva moratòria, això és pegar un tret segur. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 4928/98, de l'Hble. Sra. Diputada Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Consorci per a la restauració de les pedreres.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Joana Maria Barceló, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Consorci per a la restauració de pedreres. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, fa un any i mig que es va aprovar el Pla director sectorial de pedreres. Després d'un any i mig, quan preveu el Govern constituir el consorci que ha de tirar endavant la restitució, la restauració, de les pedreres inactives? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Bé, com és de coneixement general en aquest moment, el Govern duu a terme una modificació d'aquest pla de pedreres aprovat pel Decret 77/97, d'11 de juny, i que preveu la creació d'aquest consorci a què vostè feia referència. Com que en aquest moment es modifica aquest pla, pareix lògic, jo crec que és de sentit comú, esperar que aquesta modificació estigui acabada. Si la pregunta que després vostè em farà és: I quan estarà acabada aquesta modificació? Li puc dir que, en principi, està previst que vagi a la Comissió balear de medi ambient de dia 3, estic parlant de passat demà, i li puc dir que estam en el tram final de la tramitació, valgui la redundància, d'aquest pla, i que molt aviat aquest consorci estarà constituït. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el consorci, estava previst que es constituís ja quan es va aprovar el decret, i parlam de fa un any i mig. La modificació del Pla de pedreres no modifica que existeixi la constitució d'aquest consorci, les feines d'aquest consorci seran exactament iguals o, en tot cas, s'hauran d'ampliar, però amb açò no es justifica en absolut que es retardi aquesta constitució del consorci, i tampoc no és garantia que ens digui quan s'aprovarà la modificació del Pla de pedreres, perquè si hi han estat un any i mig, des que es va aprovar el primer pla, quin temps estarem després de l'aprovació del segon pla, o de la modificació? Un altre any i mig?

Jo no li deman quan aprovaran la modificació del Pla de pedreres, li deman quan constituiran un consorci que estan obligats a constituir des de fa un any i mig.

I açò són els incompliments i els fets del Govern de la Comunitat Autònoma. On hem d'anar per demanar que el Govern compleixi les seves normes? Un any i mig, i veurem quan es constituirà el consorci, perquè la modificació del pla no n'és cap garantia, perquè no va ser cap garantia quan es va aprovar el Pla de pedreres. Aquesta és la realitat. On hem d'anar perquè el Govern compleixi les seves normes? I amb quina autoritat moral aquest govern pot exigir que algú compleixi les seves normes, quan el Govern és el primer a incomplir-les?

Jo demanaria que no es retardés aquest consorci, amb la modificació o sense la modificació del Pla de pedreres, i que em respongués no amb la modificació, sinó quant a la constitució, una data aproximada perquè es constitueixi el consorci. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sra. Barceló, li he de dir que està vostè equivocada, no diré que diu mentides, com m'han dit fa un moment, sinó que està equivocada, i supòs que està equivocada perquè no té tota la informació. En qualsevol cas, jo la pos al seu abast.

Li he de dir que, efectivament, la modificació del Pla de pedreres, suposa la modificació de la composició del consorci previst en el decret inicial i que, per tant, el nou consorci serà distint en la seva composició del consorci inicialment previst. Per tant, no es podia constituir, malgrat a vostè no li agradi, no es podia constituir.

Segona cosa, no estarem un any i mig, un any i mig ja ha estat el temps que va estar aturat el Pla de pedreres, que no s'ha pogut aplicar per distintes circumstàncies, que són les que hem salvat mitjançant la modificació que duim ara a terme.

Vol tenir-ne vostè una estimació? Idò miri, jo la hi don, l'estimació. Com vostè sap, supòs, ho hauria de saber, després de l'aprovació inicial, que és aquesta de què li dic que en una setmana estarà feta, van 60 dies d'exposició pública, un període d'al•legacions, no sabem quantes se n'hi presentaran, necessitarem un altre temps per resoldre aquestes al•legacions, si hi ha modificacions substancials, com vostè sap, s'haurà de fer nova al•legació i després s'haurà de fer nova exposició, i després anirà al Consell de Govern.

En vol una estimació? Jo li'n donaré una estimació, sis mesos, tal vegada, una cosa així. De totes maneres, el que li puc dir és que des del Govern no ens hem aturat en aquest tema, hi fem feina. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 4929/98, de l'Hble. Sr. Diputat Vicent Tur i Torres, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals a Es Codolar.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Vicent Tur, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a emissari d'aigües residuals a Es Codolar. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller de Medi Ambient, dia 20 d'octubre es publicà la licitació per a la contractació d'un nou emissari submarí a la platja d'es Codolar. Supòs que és conscient dels efectes negatius que podria tenir sobre la reserva natural de Ses Salines, perquè allí hi ha l'entrada de l'aigua de la mar que inunda els estanys i, i, damunt, ens assabentam pels mitjans de comunicació, per una nota que els ha enviat la seva conselleria, que no consta ni tan sols amb els informes pertinents i necessaris, aquesta construcció, de diferents organismes. Per tant, en aquesta situació, la pregunta és clara: Ha autoritzat la seva conselleria o pensa autoritzar la construcció d'aquest emissari?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Tur, li he de dir el mateix que a la seva companya de partit, jo crec que vostè no menteix, però no té tota la informació, el que passa és que diu aquí coses que són inexactes. Aquí no s'ha licitat la construcció d'un emissari submarí, aquí s'ha licitat l'elaboració d'un projecte d'emissari submarí i posterior construcció.

Evidentment, des d'aquesta òptica, nosaltres, des de la Conselleria de Medi Ambient, no hem autoritzat res, en tot cas, ho farem, ho estudiarem, quan estigui redactat el projecte. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, te vostè la paraula.

EL SR. TUR I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no sé si vostè menteix deliberadament en aquesta cambra o és que és vostè qui no té tota la informació, però si no la té és perquè no ha llegit el Bocaib. Jo li preguntaria si vostè és conscient que és el conseller de Medi Ambient, no l'al·lot de les comandes, en aquest parlament. Si vostè llegeix el Bocaib, on publica un organisme que depèn de la seva conselleria, veurà que hi ha una licitació d'unes obres, segurament inclòs el projecte, per 300 milions de pessetes, perquè si vostè paga els projectes d'un emissari submarí a 300 milions de pessetes, encara em qued molt més preocupat.

Per tant, jo em limit a llegir el que es publica en el Bocaib, i l'pregunt si pensa autoritzar o no aquesta obra, pels efectes que tendria sobre la reserva natural de Ses Salines, perquè vostè no ho ha dit, però he llegit en els diaris que vostès diuen que tindrà totes les garanties mediambientals, aquesta obra, i, per tant, estant garantits els efectes negatius, que no es produirien efectes negatius sobre la reserva. Això és una absoluta barbaritat si tenim en compte l'altra afirmació que fan vostès, amb comunicats de la seva pròpia conselleria, on diuen que el motiu per haver de fer aquest emissari és que quan hi ha avingudes d'aigües pluvials, perquè no estan separades, hi ha un excés d'aigua depurada, i que es necessita evacuar per un segon emissari. No faci gestos que sí o que no, perquè això és el que he llegit en boca de la seva conselleria. Si no és així, vostè ho explicarà.

Però en qualsevol cas és una absoluta contradicció dir que estan donades totes les garanties mediambientals i dir que el problema és per una avinguda d'aigües pluvials quan hi ha plogudes importants. En aquests moments que hi hagi un excés d'entrada d'aigua a la depuradora, és evident que de garantia, no n'hi ha cap; al revés, la garantia és que de depuració, no n'hi haurà cap i anirà tot directament a la mar. Si això és així i a damunt ho traslladen a la zona on té l'entrada d'aigua a ses Salines, a la reserva...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. TUR I TORRES:

Acab ara mateix, Sr. President, moltes gràcies.

...és evident que l'impacte, que l'atemptat ecològic està garantit. Per tant, prioritzin en les inversions, busquin altres alternatives que hi són, i que vostès les tenen programades i no les desenvolupen, i no facin autèntiques barbaritats com aquesta. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té la vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Tur, jo no he de debatre amb vostè el que diu el BOCAIB. L'agafi, per favor, i el llegeixi. Res més, per tant no debatre amb vostè si hi ha una redacció prèvia de projecte i posterior construcció o no. És el que diu el BOCAIB.

Per tant, Sr. Tur, jo només li he de dir a vostè dues o tres coses perquè li quedin clares, i per favor m'escolti. Miri, nosaltres no hem autoritzat ni autoritzarem cap emissari d'aigües residuals a es Codolar. En tot cas, el dia que estigui redactat el projecte es farà un emissari d'aigua depurada amb totes les condicions que marca la llei, aigua depurada que li puc garantir que compliria el Decret de qualitat d'aigües de bany, en qualsevol cas. Miri, fins que no es faci l'estudi de dinàmica de litoral, i l'estudi simplificat d'avaluació d'impacte ambiental que ha d'anar sobre aquest projecte, que només està concursat, nosaltres no autoritzarem res. Per tant, no s'avancin, no passin tanta de pena, esperin que el projecte estigui redactat, esperin que el projecte dugui tots els informes favorables, i després, amb totes les garanties -això sí que li puc jo garantir a vostè: amb totes les garanties es farà un emissari d'aigües depurades, no d'aigües residuals, Sr. Tur. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4904/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí.

Passam a la següent pregunta, que formula el Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a desclassificació de Cala Brafí. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Després de l'allau de declaracions del Govern en favor del desenvolupament sostenible, el nostre grup va presentar tota una bateria de preguntes per mirar d'aclarir quines realment, si s'adiuen o no les actuacions del Govern amb aquestes declaracions. Desgraciadament, no totes hauran entrat dins aquest període de sessions, però una de les subsistents és aquesta de Cala Brafí. Cala Brafí, com saben, és una urbanització que estava prevista al terme de Felanitx, que va ser desclassificada pel Consell Insular de Mallorca a petició del propi Ajuntament de Felanitx, i a la qual el Govern no va donar suport a aquesta mesura. És per això que demanam per què el Govern no està a favor de la desclassificació de Cala Brafí, al terme de Felanitx. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Alorda. *Niego la mayor*. Vostè diu que el Govern no està d'acord amb la desclassificació de Cala Brafí, ho diu vostè. El Govern no s'oposa a la desclassificació de Cala Brafí ni de cap punt concret. El Govern al que sí s'oposa és a la utilització de la desclassificació com una mesura singularitzada per casos concrets, perquè això no condueix a res, perquè això no és en absolut convenient per a l'ordenació del territori de la nostra comunitat, i l'únic que fa és, a part de ser una mesura de molt dubtosa eficàcia, vulnerar autonomia municipal respecte de les zones allà on fan incidència aquestes desclassificacions puntuals. Què és el que defensa el Govern? El Govern defensa tot un sistema de desclassificacions d'acord amb allò que es preveu, que vostè hauria de conèixer, i crec que coneix, a les Directrius d'Ordenació del Territori, un sistema de desclassificacions que es facin d'una forma negociada entre els promotors i els ajuntaments afectats, a iniciativa municipal, respectant l'autonomia municipal.

Això és el que nosaltres pensam que s'ha de fer amb el tema de les desclassificacions, Sr. Alorda, no fer incidència puntual allà on convé.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor, hauria de ser més breu en les respostes.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Ja he acabat, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Jo he de reconèixer que jo sí sé el que vol el Govern i el que diuen les DOT, i he de confessar que de vegades només vull que ho repeteixi en aquesta tribuna perquè ho sàpiga tothom, perquè com que arriben a dir tantes de coses als mitjans de comunicació, crec que és bo que vagi quedant al *Diari de sessions* quines són les veritables intencions: No desclassificar res per part del Govern, no s'ha de fer cap mesura, això ho han de fer uns altres, i en qualsevol cas, quan hi hagi aquest procés negociat, que ho facin els ajuntaments dins uns plans territorials parcials, si els promotors volen. És a dir, els urbanitzadors esdevenen els urbanistes d'aquest país.

Jo sí que ho sé, però crec que és bo que es vagi repetint -i m'ha de perdonar la insistència- perquè vagi sortint publicat, a veure si hi ha una contralectura del que vostès diuen; perquè li record que autonomia municipal no ho entenc: hi ha un ajuntament que a vegades demanava que es creàs una urbanització, i el Partit Popular sempre ha estat d'acord, crear una urbanització a qualche banda. N'hi podria donar centenars, d'exemples. Quan un ajuntament demana llevar una urbanització, i ho demana l'Ajuntament, vostès troben que va contra l'autonomia municipal. Li vull recordar que el Govern balear va votar en contra, a la Comissió Insular d'Urbanisme, de desclassificar 13 urbanitzacions a Calvià -Calvià, Sr. Conseller, Calvià-, 13 urbanitzacions i 15 milions de metres quadrats, vot contrari del Govern a on pot votar, Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca. Amb Cala Brafí no va votar en contra, li reconec, es va abstenir. Ha fet tot el possible vostè, jo crec que ho ha explicat per passiva. És a dir, mesures puntuals el Govern està en contra, *ergo* està en contra de desclassificar Cala Brafí. En qualsevol cas, el que va fer va ser abstenre's; i la pregunta és: per què no està a favor? Per què no va votar a favor? Mai no ha votat a favor, ni amb Tollerí, ni amb Cala Petita...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, li he de reiterar el que he dit...

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Només acabaré, idò, -Sr. President, moltes gràcies- que tan si venen com sol·licitud municipal 13 urbanitzacions a Calvià, i Cala Brafí a Felanitx, al PP li és ben igual, i el Govern l'únic que fa és a favor sempre de les urbanitzacions i d'embullar la troca. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, per favor breument, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Sí, molt breument, Sr. President. Miri, Sr. Alorda, és molt evident que del que es tracta és d'això, d'intentar posar una vegada més al Govern i al Partit Popular aquesta etiqueta d'urbanitzador, i reiterar-se tantes vegades com faci falta. Per tant, no fa falta que em demani excuses per reiterar-se tantes vegades. Sé que ho ha fet, sé que ho continuaran fent. Jo sé que d'aquí al mes de juny aquesta discussió la reiterarem moltes vegades.

Miri, les vertaderes intencions del Partit Popular evidentment jo crec que no les ha de jutjar vostè. No és la persona més adequada per jutjar-les, ni el seu grup. No per res en concret, no voldria que ho prenguéssim com una falta de respecte, sinó perquè vostès dins el joc polític del que tracten es posar-se amb avantatge, la qual cosa és ben legítima. Les vertaderes intencions del Govern es manifesten a través de la norma que treu, dels reglaments, de les lleis, de les directrius, i aquesta és la política que du endavant el Govern. I miri, a nosaltres no ens costa res dir que en lloc d'anar a desclassificacions forçades i obligatòries, anirem a desclassificacions negociades. Miri, és la nostra manera de fer feina, i és la nostra manera d'entendre la política, i estic content que en això i en altres coses hi hagi una diferència respecte de la seva manera de fer política. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

La següent pregunta, se'm fa arribar per part del Govern, que va adreçada al conseller de Sanitat, que és molt probable que al llarg del matí, mentre estiguem en torn de preguntes, i com que no hi ha plenari la setmana que ve, jo la deixaria la darrera de totes, esperant si pot venir el conseller i poder-la contestar. Estan d'acord?

I.8) Pregunta RGE núm. 5066/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Francesc Triay i Llopis, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions per prevenir accidents deguts a fugues de gas.

Passam a la següent pregunta, que aquesta sí que queda ajornada, que fa referència als accidents deguts a fugues de gas, ja que no es troba amb nosaltres el conseller d'Indústria.

I.9) Pregunta RGE núm. 5061/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'informació educativa.

Passam a la pregunta número 9, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a oficina d'informació educativa. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja prest estem a complir un any des de l'assumpció de competències de la Comunitat Autònoma, una de les novetats que hem pogut tenir ha estat la creació abans de l'estiu de l'Oficina d'informació educativa. Aquesta oficina forma part, supòs, d'un projecte que està contemplat en un fullet que es va enviar a principi de curs a tots els centres i entitats de les Illes Balears. Hi ha diferents versions, i m'agradaria saber exactament, segons la pregunta, quines són les informacions que ofereix per via telefònica aquesta oficina d'informació educativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Sr. Tejero, l'oficina d'informació per via telefònica ofereix qualsevol informació referida al sistema educatiu, cursos, beques, procés d'escolarització, legislació en general. El que no ofereix, naturalment, l'oficina d'informació educativa, són dades que puguin tenir a veure amb el que és estrictament confidencial, com temes de funció pública, etcètera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, hi ha diferents experiències. No anava la meua acceptació per si oferien dades confidencials o no. Aquí tenc una demanda feta... Li posaré dos exemples relatius als dos telèfons que té aquesta oficina: un més o menys irreal, i un altre realment psicodèlic, per dir-ho d'alguna forma suau. A la primera, a una informació demanada la setmana passada sobre escoles infantils, Sr. Conseller, a una persona que ho demanava des de Menorca se l'envia el Patronat d'escoles infantils de Palma, se li envia el bo escolar, que no és exactament el que en el mateix text parla de l'educació; se li envia una informació de bo escolar referida exclusivament a l'Ajuntament de Palma. I segona, que és més divertida, per dir-ho d'alguna forma, i li agrairia que ho canviés: Aquesta oficina d'informació educativa té dos telèfons, el segon telèfon, que no el vull dir, però el té aquí, si vostè crida li diran que és la Taberna de Pepe. Sense comentaris. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Quant a la primera qüestió, on evidentment hi pot haver un error, jo li agraesc que en tràmit de preguntes, o en qualsevol altre cas, ho posi en coneixement meu o de qualsevol membre de la Conselleria, perquè naturalment aquests errors, que es poden produir, i més amb un volum d'informació als ciutadans que en aquests mesos ja ha superat de llarg les 10.000 informacions, jo li agraesc que ens doni aquesta informació, perquè crec que en qualsevol cas no s'han de produir aquests errors. La segona, no sé què dir-li. Ho comprovaré, i si efectivament és així, veurem si l'error és nostre a l'hora de fer aquesta publicació, si hi ha hagut un problema amb Telefònica, en qualsevol cas lament molt que es puguin produir aquests errors.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4918/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Sansó i Servera, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta turística complementària dels camps de golf.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Sansó, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a oferta turística complementària dels camps de golf. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. A una pregunta d'aquest diputat la setmana passada, el conseller de Turisme ens contestava que segons la seva opinió, ja expressada per altres consellers, Mallorca necessitaria entre 20 i 25 camps de golf, incloent els que ja estaven en funcionament; i Menorca i Eivissa algun camp de golf més. De tots és sabut que amb la Llei aprovada sobre els camps de golf, els projectes aquests poden incloure un màxim de 450 places. Aleshores, ja que els camps de golf normalment mai no vénen tots sols, la nostra pregunta anava en aquest sentit, a veure si creu el conseller de Turisme que aquests camps de golf que necessiten les Illes Balears han d'anar acompanyats d'oferta turística complementària.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Pues mire, Sr. Sansó, depende. Hay zonas donde ya hay una oferta de alojamiento, normalmente hotelero, de gran calidad, y que lo que puede servir un campo de golf o unas instalaciones deportivas de campos de cualquier otra índole puedan servir para estimular la desestacionalización de la zona y para conseguir que esos establecimientos hoteleros funcionen bien durante todo el año. Hay varios casos, no me voy a referir a casos concretos, pero yo creo que están en la mente de todos que son así.

En cambio hay otros sitios donde no existe esa oferta hotelera, donde realmente el campo de golf lo que puede hacer es estimular precisamente el nacimiento de una buena oferta. Y en este sentido, puesto que la ley lo autoriza, y puede ser incluso conveniente para cebar la bomba de la calidad y del a desestacionalización, pues no tengo ningún inconveniente, y me parece muy bien que se haga la oferta complementaria, en las condiciones lógicamente que marca la legislación vigente."

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Manifestar al Sr. Conseller que el nostre grup veu amb preocupació que encara es pugui promoure una oferta complementària acompanyada per aquests camps de golf, ja que estam a unes setmanes després d'una manifestació que ha quedat clar que demanaven que no hi hagués més urbanitzacions a les Illes Balears. En aquest sentit manifestar també la nostra preocupació perquè quan el Govern expressa en els mitjans de comunicació el que ha dit després de la fira de Londres, aleshores nosaltres veim i hem seguit que de moment almanco veim que hi ha algunes zones on els hotelers, com els de Muro o els de Manacor, ja sol·liciten nous camps de golf. Aleshores en aquest sentit hem de dir que ens preocupa, perquè ens temem que això no sigui una allau més de camps de golf, quan des del Govern s'ha expressat que és possible encara fer-ne més. En aquest sentit jo record que segons les nostres informacions, amb els 14 que n'hi ha en funcionament a Mallorca, amb 9 en construcció ja en sumariem 23. Aleshores ja passam per ventura aquesta quantitat que el conseller ens va dir. Però és que ja n'hi ha 6 en projecte. Aleshores jo crec que això és un mal sistema, és una mala política des del Govern, perquè això l'únic que ha fet és obrir les portes perquè es puguin fer encara més camps de golf, amb noves urbanitzacions i amb nova oferta complementària.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Es aquello de "dígame usted lo que quiera, que yo ya diré lo que me dé la gana". Vamos a ver. Primera cuestión, manifestación. Mire, yo no adapto mis criterios ni políticos ni personales exclusivamente a temas como una manifestación, en la cual usted dice que lo que se pedía era que no hubiera urbanizaciones. La oferta complementaria de un campo de golf es un establecimiento de alojamiento de 450 plazas en suelo no urbanizable. Eso no es una urbanización, Sr. Sansó, de manera que empecemos por ser serios y por ser rigurosos. De manera que eso no tiene nada que ver.

Segunda cuestión, yo no creo que los manifestantes del otro día pidieran que no se hiciera ningún nuevo establecimiento turístico. En todo caso, en ninguna de las manifestaciones que vi a través de los medios de comunicación se dijo nada en contra de que eso se haga, cumpliendo desde luego la legislación vigente. Y fíjese que en este momento para hacer un edificio de oferta complementaria en un campo de golf, hay que destruir un número de plazas equivalente, de acuerdo con la fórmula que en la ley que se aprobó en este parlamento, y en el decreto que previamente había hecho el Gobierno en materia de alojamientos turísticos, proceda. De manera que en ninguno de los casos puedo aceptar eso que me está contando usted, porque no tiene absolutamente nada que ver.

Y finalmente, y para acabar -y lo siento, Sr. Presidente, pero es que la pregunta, claro, se desborda, como casi siempre, en otras cosas-, el tema del campo de golf en la zona de Muro es muy anterior a la World Travel Market de este año, y muy anterior a cualquier manifestación mía en relación con esa feria. De manera que del campo de golf de Muro, yo no sé si usted ha oído hablar muy recientemente, pero yo ya vengo oyendo hablar hace bastante tiempo. Y por cierto que es una zona ésa, de esas a la que me refería, en que hay una gran secuencia de establecimientos de altísima categoría, que personalmente creo que les iría muy bien un campo de golf, y que probablemente ahí sí que es una de esas zonas en que no se necesite más oferta complementaria. Creo que eso aclarará completamente lo que usted me decía. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 4894/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla a Serveis Ferroviaris de Mallorca.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a augment de plantilla dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. La setmana passada també li demanàvem al conseller de Foment sobre l'augment de plantilla dels Serveis Ferroviaris de Mallorca per l'any 99, ja que a la compareixença del mateix conseller per la presentació dels pressupostos explicava que no hi hauria augment de plantilla.

Però també és cert que ens va explicar que hi havia hagut 9 vacants cobertes per acord del 97 en el TAMIB, i que d'aquestes 9 places cobertes n'hi havia 4 que eren amb contracte d'un any de prova. Per tant li demanam si per l'any 99 l'augment que pot representar el manteniment d'aquests contractes a prova durant tot l'any 98 serà negociat amb el comitè d'empresa i els representants de l'empresa Serveis Ferroviaris de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President, però la pregunta que em feia vostè no era aquesta. Deia si hem negociat ja: "ha negociat el Govern balear amb el comitè d'empresa l'augment de plantilla per 1999?" Això era la pregunta que hi ha escrita, no si negociarem, clar que sí. Hi ha el conveni col·lectiu, que nosaltres demanam ja fa estona que comencem la seva discussió, que en lloc de començar el mes de gener ens haguéssim estimat més començar-lo ja fins i tot el mes de març, o el mes de novembre, i lògicament si hi ha un conveni col·lectiu a la vista, més a més duu implícit, per la naturalesa del conveni col·lectiu, la fixació de plantilla. No ha estat possible, que al col·lectiu no li ha interessat iniciar o avançar del mes a gener al mes de desembre la discussió del conveni. Per consegüent, quan dia 1 de gener o dia 5 de gener s'asseguin l'empresa i el col·lectiu de treballadors a negociar, es parlarà de l'augment de plantilla i de la fixació de plantilla per al 99.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Clar, el problema, Sr. Conseller, si em permet, és que la pregunta estava ben formulada en el moment en què es va formular, quan vostè parlava que ja s'havia augmentat la plantilla per acord al TAMIB del novembre del 97 per l'any 98; i quan vostè insistia en la compareixença de pressupostos que no hi hauria augment de plantilla en el 99, ara ens diu que en la negociació del conveni col·lectiu es pot preveure aquest augment de plantilla. Per tant, allò en que nosaltres insistiríem és si amb aquesta negociació del conveni col·lectiu a partir del gener, vostè ja ha previst partida corresponent dins el capítol 1 dels Serveis Ferroviaris de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Vostè torna a fer una altra pregunta diferent, i ens hem de subscriure al que demanen. "Ha negociat el Govern balear amb el comitè d'empresa de SFM augment de plantilla per l'any 1999?" No. No, en primer lloc perquè el col·lectiu (...) no ho ha volgut fer; i segon, si discutim un conveni col·lectiu, tot és possible; almenys jo dins els convenis col·lectius estic acostumat a negociar-ho tot, des d'augment de plantilla a previsions d'augment, o no. Per tant, dins aquesta discussió del conveni col·lectiu es discutirà el que faci falta, i entre altres coses és possible que hi hagi augment de plantilla.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 5062/98, de l'Hble. Sr. Diputat Xavier Tejero i Isla, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussió pressupostària de l'obertura del Museu de Menorca.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Xavier Tejero, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a repercussió pressupostària de l'obertura del Museu de Menorca. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Moltes pàgines s'han escrit sobre el Museu de Menorca fins a la seva reinauguració. S'ha culminat una part de la història, però a partir d'ara quin destí li espera a la principal institució museística de Menorca? Això és el pròleg d'una revista publicada pels Amics del Museu de Menorca. Com vostè sap, la història d'aquest museu a vegades ha pogut semblar més un *culebrón* que una realitat. El que sí està clar és que després de 23 anys, de més de 500 milions de pessetes d'inversió, es va obrir o reobrir dia 6 d'abril d'aquest any, allà on era vostè mateix, i el va inaugurar la ministra, la Sra. Esperanza Aguirre.

Com que s'ha escrit tant i tant, i no ho tenim tot, però una part sí; i hem vist que en el pressupost del 99 hi ha només molt poca diferència, ens agradaria saber realment quina és la repercussió pressupostària per al 99 de l'obertura d'aquest museu. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Esports, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Efectivament la diferència entre el que està pressupostat per l'any 99, que supera lleugerament els 51,5 milions de pessetes, i el que estava pressupostat per l'any 98, amb una quantitat semblant, hi ha molt poca diferència, per la senzilla raó que nosaltres ja vàrem preveure en el pressupost de l'any 98 que es produiria aquesta obertura del museu. Nosaltres calculàvem quan vàrem elaborar -crec recordar- el pressupost, que seria en el mes de gener de l'any 98, crec recordar al final que va ser el dilluns de setmana santa, però bé, pressupostat estava. La diferència, per tant, aquesta és la quantitat que nosaltres, al marge d'activitats extraordinàries, creim que és la idònia per treure endavant la gestió d'aquest museu, i val a dir que no només s'ha de comparar amb l'exercici del 98, on ja s'havia fet l'esforç pressupostari, sinó que la previsió s'havia fet molt abans, i així li puc recordar que a l'any 96 el pressupost del museu era de 32 milions de pessetes, l'any 97 va passar a 45, i l'any 98 va passar a 51; és a dir que en els darrers 4 anys s'ha anat fent aquest increment pressupostari per tal d'ara tenir una dotació que ens permeti poder treure endavant la gestió del museu.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. No em respon a la pregunta, Sr. Conseller. El museu s'ha inaugurat dia 7 d'abril d'aquest any. Una de les principals qüestions que fan falta -i vostè ho sap, o ho hauria de saber- és qüestió de personal. L'augment de despesa només, supòs que ho sap, de llum, des del moment en què tot el museu està obert és espectacular, ha de ser espectacular: aire condicionat, calefacció, llum, uns determinats capítols que realment se'n duen gran part de la despesa. Ara mateix, dels tres museus de les Illes, el que en millors condicions està és el Museu de Menorca. Ara mateix físicament és el que millor està; i només li recordaré, hi ha moltes coses escrites, però està clar que des de l'any 94, allà on es deia que la Conselleria de Cultura "*pide al Ministerio personal para poder abrir el Museo de Menorca*"; l'any 96 allà on un dels seus antecessors, el Sr. Flaquer, juliol del 96, deia: "*Joan Flaquer asegura la dotación de personal y la apertura del centro en 1997*". Sarcasme, ironia o cinisme. I 6 d'abril, inauguració realment, quan va parèixer que la Direcció General de Cultura i Política Lingüística destinava 1.071 milions de pessetes, si tenim en compte que el Museu de Menorca té una carència crònica de personal, i vostè ho sap, i cada any ho han reconegut, no entenem de cap de les maneres que la diferència entre el pressupost...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Sí, Sr. President. Només acab amb una dada: la diferència entre el pressupost d'aquest any i del 99 és de 175.000 pessetes, per a un museu que s'acaba d'inaugurar. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Manuel Ferrer i Massanet):

Gràcies, Sr. President. Miri, al fil del que jo li comentava abans, li puc dir que a l'any 97 el capítol 1 del Museu era de 14 milions de pessetes, i l'any 99 és de 23 milions de pessetes. Hi ha hagut un augment de capítol 1, per tant hi ha hagut un augment de les despeses destinades a personal.

Vostè diu, com diuen altres persones, que en el Museu de Menorca hi ha manca de personal, i jo estrictament no estic d'acord amb això. És cert que la plantilla del Museu de Menorca no és tan llarga com la del Museu de Mallorca o dels museus d'Eivissa, la qual cosa no vol dir que tal vegada el que passa és que estan sobredimensionades en aquests altres museus. En qualsevol cas, nosaltres estudiem aquesta qüestió, per si és necessari fer una reorganització de les plantilles dels museus de les Illes Balears, perquè el que sí és cert, és que en un sentit o en un altre pareix just i normal que les plantilles dels museus almanco siguin iguals, ja que presten el mateix servei, i supòs que a mig camí, entre que a qualche lloc n'hi ha massa i a qualche lloc n'hi ha massa poc, trobarem una solució encertada.

Moltes gràcies,

I.13) Pregunta RGE núm. 4927/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessiu nombre de fotografies fetes al president de la Comunitat.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a excessiu nombre de fotografies fetes al president de la Comunitat. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. La imagen es la obsesión enfermiza del Govern balear. Por ello no es ni casual ni superfluo que pregunte una vez más por la cantidad de fotos que se le hacen al presidente del Govern, cuya inmensa mayoría están destinadas a ser dedicadas a ciudadanos que no las piden. Son tantas las que se hacen que, como era de prever, el récord que anunciamos hace unas semanas de una persona que disponía de cuatro fotografías dedicadas ha sido pulverizado en quince días.

Tenemos ya una señora, propietaria de un famosos restaurante de Sineu, famoso hasta ahora por su frito, a partir de ahora, por otras cosas, que dispone de siete fotos dedicadas del presidente correctamente enmarcadas y situadas en su establecimiento.

Por eso, está perfectamente fundamentada esta pregunta, ¿no considera el Govern balear que es excesivo el número de fotografías que se hacen a su presidente a lo largo del año? Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Li contestaré, Sr. diputat, la seva pregunta amb tot deteniment.

La Presidència del Govern compta, des que era Consell General Interinsular, amb un fotògraf en plantilla. Aquest fotògraf, per raons administratives, compta amb una retribució molt petita, tot i que feia serveis totes les hores del dia, tal com estableixen els usos en aquest tipus de tasques. Per això, el Govern va fer un concurs públic on es va presentar un fotògraf, el seu contracte, amb totes les despeses incloses, és un poquet més de 5 milions de pessetes, com vostè sap, en té la informació, i aquest segon fotògraf no és que faci més fotos, sinó que hi ha torns entre el primer i el segon, per la qual cosa, són les mateixes fotografies que s'havien fet sempre, les mateixes que es fan a qualsevol president de qualsevol altra autonomia i, fins i tot, no més que les que fan a la presidenta del Consell Insular de Mallorca; si és molt o poc, ho deix a la seva opinió. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. En cualquier caso, me parece que son excesivas.

Mire, de los datos obtenidos de este fotógrafo concesionario, de los albaranes que ha presentado durante los seis primeros meses del año, tenemos que durante los seis primeros meses del año se le han hecho, al presidente, fotografías hechas por el fotógrafo concesionario, 11.242, lo que supone a lo largo del año 22.484, el promedio mensual, 1.873 fotografías al mes, el promedio diario, diario, festivos incluidos, es de 62'4 fotografías al día, cada hora 7'8 fotos, cada siete minutos una fotografía, cada siete minutos una fotografía, cada siete minutos durante ocho horas al día todos los días del año se le hace una foto al presidente con cargo al presupuesto público, de las que he podido controlar, luego están las que no he podido controlar, las que, por supuesto, hace la prensa, etc.

Creo que la cantidad de fogonazos de flash es peligrosa para el presupuesto público, para la retina del presidente e incluso para el medio ambiente, acabarán prolongando las horas de día. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. Diputat. El Sr. Diéguez no sé d'on ha tret aquestes dades, en qualsevol cas, jo, com a representant del Govern, li dic que no són certes. Si el Sr. Diéguez es referia a les fotografies que s'imprimeixen, el Govern balear té una fotografia oficial en dos tamanyos, de la qual s'han fet mil còpies, i el cost de les fotografies ha estat de 99.337 pessetes.

Les fotos que fan els fotògrafs, i són les dades que vostè té, inclouen fotografies del president però també meves, també de la consellera de Funció Pública, de tots i cada un dels actes oficials a què va, potser no només siguin de la figura del president, potser sigui..., en fi, el mateix que passa a qualsevol altra institució; són les mateixes fotografies que sempre, simplement que en lloc d'haver una persona permanentment, n'hi ha dues, fan tornos i les mateixes que podrien fer a la presidenta del Consell Insular de Mallorca o al president de qualsevol altra institució. Em sap greu, perquè quan es diuen veritats, sempre des dels escons socialistes...

És una pregunta de Govern i no de consell. Continui.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, però hem de fer taules comparatives amb altres institucions.

EL SR. PRESIDENT:

No, no estam per comparar, vostè continui amb la resposta.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, en qualsevol cas, res més, he de dir que són les mateixes que sempre i que em sap greu que les taules comparatives amb d'altres institucions facin tant de mal. Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.14) Pregunta RGE núm. 5069/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a travessa hípica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la següent pregunta, que és la 5069. Es demana que sigui ajornada aquesta pregunta, per falta del conseller, supòs que d'Economia i Hisenda, que és en aquest cas el competent en la matèria, i el Govern té potestat reglamentària per demanar l'ajornament.

Ho lament molt Sr. Diéguez, però aquí no pot...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, va dirigida al Govern en general y no al conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Pero el Gobierno tiene derecho a pedir, solicitar, que s'ajorni una pregunta.

I.15) Pregunta RGE núm. 4856/98, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a port de Ciutadella.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Joan Bosco i Gomila, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a port de Ciutadella. Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. PRESIDENT:

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres, cercant sectors afectats per la moratòria urbanística del Govern balear, hem trobat un projecte on el promotor és el propi Govern juntament amb l'Ajuntament de Ciutadella, un projecte de 2.000 places turístiques o residencials, un port esportiu amb més de 500 amarraments i un camp de golf, i curiosament, curiosament, aquest sector on el promotor és l'ajuntament i el Govern balear està afectat per la moratòria urbanística que va dictar aquest parlament, perquè qui ha de presentar el pla parcial, per tant, encara no ha estat presentat, ha de ser l'empresa adjudicatària del concurs que ha fet el Govern i l'Ajuntament de Ciutadella.

La pregunta és: Compensa tirar endavant aquest projecte d'urbanització, camp de golf i port esportiu amb la llei de moratòria urbanística que va dictar aquest parlament? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Medi Ambient, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Gomila. Miri, el que primer li he de dir és que la urbanització i l'ampliació del port de Ciutadella es durà endavant tal com s'ha previst a les bases del concurs, que, evidentment, poden aproximar-se o no, el que és lògic és que s'hi aproximïn, a les xifres, a les dades, a què vostè feia referència, quant a nombre de places, quant a nombre d'amarraments i quant al tema del camp de golf. Evidentment, només ho podem dur endavant d'una forma, i és que, com vostè deia i plantejava en condicional a la seva pregunta, sí que està afectat per les mesures cautelars del Govern balear, per la moratòria del Govern balear. Li he de dir que, per una banda, quan es dugui endavant o quan aquest projecte estigui en disposició de ser executat, jo tenc l'absoluta seguretat que les Directrius d'Ordenació del Territori ja s'hauran aprovat i que, per tant, es permetria, i dic es permetria, i ho pos en condicional, després li explicaré per què, es permetria dur endavant aquest projecte i no hi hauria cap tipus de problema, perquè s'establiran les mesures transitòries pertinents perquè en determinats municipis, aquells que estiguin afectats per la moratòria, es pugui créixer, s'hi puguin dur endavant determinats projectes dins uns determinats paràmetres.

Però el que li he de dir és que, i supòs que vostè ho coneix, el desenvolupament d'aquest projecte s'efectua a través d'un Pau, d'un programa d'actuació urbanística, i que, per tant, si vostè ha llegit la moratòria del Govern, i supòs que ho ha fet, sabrà que no està afectat. Gràcies, Sr. President.

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. És evident que aquí tot està en tramitació però que no sabem res cert. Veïm que costa trobar un urbanitzable per la moratòria del govern, i quan el trobam, resulta que la moratòria no l'afectarà i que no hi haurà problemes per tirar endavant una urbanització de 2.000 places, camp de golf i port esportiu de més de 500 amarraments, en algun dels projectes. Nosaltres creïm que sí que està afectat per la moratòria perquè en el punt novè del plec de condicions del concurs per adjudicar l'ampliació del port i aquesta urbanització es diu que qui ha de presentar els corresponents programes d'actuació urbanística ha de ser el concessionari, ha de ser a qui s'adjudica el concurs, i en aquest moment, avui, el concurs encara no està adjudicat i, per tant, no hi ha ni pla parcial ni projecte d'actuació urbanística presentat, és a dir, que entra en els supòsits, de ple, de la moratòria que va dictar aquest parlament.

Però el més sorprenent és el que ha dit vostè, que hi hauria, quan s'hagin aprovat les Directrius d'Ordenació Territorial, unes mesures transitòries per a aquells municipis que vulguin un creixement urbanístic, és a dir, que, en definitiva, el que ha vengut dient reiteradament el nostre grup, que la moratòria del Govern no afecta a res, i quan trobam algun urbanitzable que l'afecta, resulta que vostès posaran mesures transitòries perquè pugui tirar endavant aquesta urbanització. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Gomila, com vostè sap o hauria de saber, dins les mesures de les Directrius d'Ordenació del Territori s'estableix que seran els PTP, els plans territorials parcials, qui fixaran la possibilitat de creixement o no dins cada un dels municipis. Per tant, mentre aquests PTP no estiguin redactats, i li record que en el cas de l'illa de Menorca ja s'ha signat el conveni, ja s'ha constituït la comissió per a la redacció d'aquest PTP, mentrestant sí que s'han de posar unes mesures transitòries per regular la situació, no per fer possibles creixements o no, sinó per regular la situació, la situació no pot estar desregulada.

EL SR. PRESIDENT:

Que vostè interpreti o no que està afectat per la moratòria, el projecte del port de Ciutadella, crec que hi cap

qualsevol interpretació, jo li dic que no està afectat, i si vostè o els seus serveis jurídics pensen que és així, duguin-ho endavant.

A mi el que m'agradaria, Sr. Gomila, és que si vostès estan en desacord amb aquest projecte a Ciutadella, diguin-ho, diguin-ho clarament, i diguin-ho a la citat de Ciutadella, parlin clarament i no enganin la gent, vagin a Ciutadella i diguin: Nosaltres no volem que es faci això. Siguin valents, per favor. Gràcies, Sr. President.

I.16) Pregunta RGE núm. 4895/98, de l'Hble. Sra. Diputada Margalida Thomàs i Andreu, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a conflicte col·lectiu dels Serveis Ferroviaris de Mallorca.

Passam a la següent pregunta, que formula la diputada Sra. Margalida Thomàs, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a conflicte col·lectiu dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Aquesta vegada sí que li he de donar la raó, al conseller, quan em digui que la pregunta no està ben formulada, ja que hi va haver un error mecanogràfic i no havia de ser amb els responsables dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, sinó amb els representants dels treballadors dels Serveis Ferroviaris de Mallorca.

De tota manera, allò que interessa del contingut de la pregunta, independentment d'errors mecanogràfics, seria quines negociacions, com a responsable d'una empresa pública, duu a terme el conseller o el representant del conseller, gerent, etc. dels Serveis Ferroviaris de Mallorca per tal de solucionar el conflicte que es viu en el tren de Mallorca, i amb una vaga convocada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Foment, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. Aquesta vegada em pareixia bé la pregunta, no l'havia llegit a fons.

acabar en desacord, mala sort. Després, dia 10 de novembre del 1998 hi va haver una altra reunió en el tamip, sol·licitada, en aquest cas, per la direcció d'empresa, i també va acabar en desacord. Davant això, lògicament, just hi ha hagut dues peticions del director gerent de l'empresa SFM per començar a discutir, i com he dit, pràcticament a la seva pregunta, a la pregunta anterior, començar a discutir el conveni col·lectiu, allà on les qüestions que es plantegen crec que tenien un marc més adequat, hagués estat més adequat començar la discussió el mes de desembre (...) reiterada dia 24 de novembre del 1998 aquesta petició i dia 30 de novembre del 1998, segons pareix, no tenim contestació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres coneixíem aquestes reunions en el Tamip, i sabíem que per part dels responsables dels Serveis Ferroviaris de Mallorca, en concret el gerent o els assessors que hi varen anar en nom de l'empresa, no volgueren..., bé, va ser molt difícil i, realment, acabaren en desacord o en no acord a les dues reunions, però allò que més ens interessa és si per part dels responsables d'aquesta empresa pública hi ha voluntat d'arribar a acords i de negociar les condicions i el conflicte que plantegen els treballadors, que no és més, no tant conflicte econòmic, sinó compliment de la Llei de prevenció de riscos laborals i supressió de condicions determinades dels treballadors, que fa que hi hagi excés d'hores extres i una sèrie de problemes.

Per tant, allò que ens interessava és si hi ha voluntat per part dels responsables d'aquesta empresa pública d'arribar a acords, independentment que després s'hagi de negociar un conveni col·lectiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE FOMENT (Joan Verger i Pocoví):

Gràcies, Sr. President. ara sí que m'ha fet la pregunta de la setmana passada, però sí, nosaltres estam ben d'acord a arribar a acords perquè es compleixi la Llei de prevenció de riscos laborals, és clar que sí, això faltaria, que no estiguéssim d'acord amb això, i quantes vegades faci falta a la discussió, allà hi serem, i, per tant, l'únic que li vull dir jo és que allò que és compliment de normatives legals, sempre, sempre que faci falta, i també li he de dir que el tamip està per a qualche cosa, i si no hi va haver un acord, mala sort, és a dir, tant de bo hi hagués hagut aquest acord.

Bé, hi va haver una reunió, com vostè sap, dia 3 de novembre de 1998 en el Tamip, reunió sol·licitada pel comitè de vaga, i va

Per consegüent, si pel que fa referència a la pregunta, i tornam a la pregunta en concret, per solucionar el conflicte

col·lectiu de la vaga presentada pels treballadors de SFM, quan vulguin ells, dilluns passat, ahir mateix, els varem remetre la possibilitat de tornar-nos a seure per discutir. Per consegüent, en aquest cas, jo crec que més voluntat per part de l'empresa no n'hi ha, i a tot el que sigui poder evitar una vaga, sempre ens hi trobaran. Torn a repetir que ahir mateix se'ls va reiterar el desig nostre de començar a discutir tota la problemàtica que té SFM i no esperar al mes de gener.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.17) Pregunta RGE núm. 4905/98, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Ses Covetes-Sa Ràpita-S'Estanyol.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Antoni Alorda, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a Ses Covetes-Sa Ràpita i S'estanyol. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. El març del 1998 el Consell Insular de Mallorca va aprovar en plenari, i va publicar en els butlletins i va comunicar al Govern, l'aprovació provisional de la rectificació d'un error detectat en el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, i justament a un lloc complicat com és el de Ses Covetes, a Sa Ràpita. El nostre grup demanava que fos el govern qui procedís a aquesta rectificació, perquè, al cap i a la fi, era qui havia de fer-ne l'aprovació definitiva i qui hi tenia la competència, però no hi va haver manera, i en qualsevol cas, ho va tramitar el consell insular. Ara ja fa més de mig any, de fet, va ser el mes de març, i no entenem per què el Govern encara no l'ha aprovada. la raó ens sembla molt clara, el Poot aprovat l'any 95 deia que aquella zona era urbana, quan el Ple del Consell Insular de Mallorca l'any 94 l'havia declarada rústica.

És per això que demanam al Govern per què el Govern no aprova la rectificació de raó material en el plànol 321B, Ses Covetes, del Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller de Turisme, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Como reiteradamente ha informado el Gobierno, y concretamente la Conselleria de Turismo, en el texto del Poot se contempla que, a efectos de la definición de las áreas a que hace referencia el apartado correspondiente, en el ámbito de la zona de Ses Covetes, se entenderá que la línea de límite de zona, la línea perimétrica, coincidente con el límite de suelo urbano y urbanizable o pato para urbanizar, es la definida por el planeamiento. Eso quiere decir, en definitiva, que es absolutamente irrelevante el tema de que la línea grafiada sea una u otra.

Como muy bien sabe el diputado Sr. Alorda, aunque a eso no ha hecho alusión, este tema sobre la situación urbanística

concreta de la zona está en los tribunales, pendiente de resolución de los tribunales.

En estas condiciones, no parece que esto fuera una preocupación urgente por parte del Gobierno, la aprobación de algo que, en definitiva, se traduce en una modificación de una línea con carácter práctico y relevante por completo, puesto que, efectivamente, la desclasificación hecha por el Consell Insular de Mallorca de la zona impide en ella...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

...que pueda construirse absolutamente nada. Y de la definición o de la resolución de los tribunales, sabremos un poco más sobre el particular. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Entenc que se'ns ha contestat per primera vegada que el Govern no aprovarà definitivament aquesta aprovació provisional tramitada pel Consell Insular? Jo li agrairia que a la rèplica fos molt més clar i que ens digués que no ho farà, i que fins i tot tengués la delicadesa, l'elegància, de contestar oficialment.

Sàpiga que la Llei de procediment administratiu, jo supòs que vostè la coneix, dóna sis mesos per contestar aquesta mena de requeriments, han passat amb escreix, jo no sé si hi haurà lloc a un silenci de caràcter positiu, i si estam jugant o no amb seguretat jurídica, sí el Consell Insular hauria de procedir a publicar la (...)cació del Poot de Mallorca, atès que el Govern balear no diu ni blanc ni negre oficialment sobre la qüestió.

En qualsevol cas, és evident que amb el tema de fons discrepam, com hem discrepat sempre el Partit Popular i el

nostre grup, tot i que la modificació de les normes de Campos varen ser aprovades el temps de la presidència del Sr. Verger, va ser l'any 94 quan es va rectificar. Avui, efectivament, la part literària del Poot diu que ho serà d'acord amb la planificació municipal, de planificació municipal, n'hi ha una de vigent, recorreguda o no, però n'hi ha una de vigent, els planejaments municipals recorreguts a l'illa de Mallorca, a la de Menorca i a la d'Eivissa són moltíssims, jo diria que gairebé tots els que s'han modificat tenen recursos, però són vigents, i el que ha de fer el Poot, quan grafia, és dibuixar el planejament que hi ha vigent en el moment que es grafia; és un error material no haver-ho fet així, i ara el que procedeix és rectificar aqueix error.

La veritat és que...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí, Sr. President.

Sospitam que darrera la negativa del Govern, s'hi amaguen altres decisions que no just la simple d'esperar a la resolució dels tribunals. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, vol tornar a fer ús de la paraula? Té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (José María González Ortea):

Gracias, Sr. Presidente. Lamento que me haya entendido usted mal, Sr. Alorda. En ningún momento he dicho que el Gobierno se niegue a proceder a esa modificación, he dicho que el Gobierno miraba esa modificación sin excesiva urgencia, por cuanto, efectivamente, no tiene ninguna virtualidad práctica en este momento, y como usted sabe o debe saber, o supongo que conoce, el Poot de Mallorca, el Gobierno emprendió algunas otras modificaciones que sí que tenían urgencia en clarificar su situación, y eso lo ha hecho con anterioridad a esta modificación que el Consell Insular de Mallorca le propone, y que vuelvo a insistir una vez más, no tiene absolutamente ninguna virtualidad práctica, absolutamente ninguna. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.18) Pregunta RGE núm. 4865/98, de l'Hble. Sr. Diputat Eberhard Grosske i Fiol, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, relativa a declaracions de l'advocat de la defensa sobre finançament irregular.

Passam a la següent pregunta, que formula el diputat Sr. Eberhard Grosske, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, relativa a declaració de l'advocat de la defensa sobre finançament irregular. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Des de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de 1996 sobre el cas Túnel de Sóller, tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears saben que es produí un finançament irregular del Partit Popular arran d'aquest cas, tots llevat del Govern del Partit Popular i de la direcció del seu partit, que, escudant-se que l'assumpte es troba *subiudice* i que encara hi ha un recurs pendent davant el Tribunal Suprem, sempre s'han negat a admetre els fets i a treure les conclusions polítiques pertinents.

Des del nostre punt de vista, aquesta és una lògica perversa perquè converteix la justícia no en un instrument per fer llum, sinó en un instrument per enfosquir les qüestions, en un instrument per tapar i no en un instrument per destapar.

Però en qualsevol cas, i al marge d'aquesta qüestió que consideram necessari esmentar, la veritat és que les darreres setmanes, a la vista del recurs en el Tribunal Suprem, s'ha produït un fet important.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, per favor, formuli la pregunta, és una pregunta i no una interpel·lació. Formuli la pregunta en concret.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Perdoni, Sr. President. Procuraré ser més breu.

S'ha produït un fet nou, en definitiva, que és el reconeixement per part de la defensa del Sr. Cañellas que hi va haver, efectivament, aquest finançament irregular. Des del nostre punt de vista, això té una lògica, una lògica de dilema, en termes científics i filosòfics, que vol dir que bé la defensa menteix, no hi va haver finançament irregular, per tant, hi ha una acusació injusta per part d'una persona que és diputada d'aquest parlament contra el Partit Popular de finançament irregular o bé la defensa va dir la veritat i hi va haver un finançament irregular.

En qualsevol cas, qualsevol dels termes del dilema, i no n'hi ha més, requereixen d'una resposta per part del Govern des del nostre punt de vista, que és absolutament independent de la qualificació jurídica que dels fets doni el Tribunal Suprem i de les responsabilitats penals que es puguin derivar de tota aquesta qüestió. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Tot això és una part d'un procediment judicial que es troba en aquest moment davant del Tribunal Suprem. El Govern, com a institució, i jo, com a representant d'aquesta institució, no volem ni farem cap comentari respecte d'una qüestió que es troba en aquest moment dins l'àmbit judicial. És evident, pensam, que aquest hauria de ser el comportament de tots els grups polítics, perquè, en cas contrari, vostè, que és part de l'acusació, hi podria haver un mecanisme d'influir davant la magistratura. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diputat, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

La Sra. Estaràs, com és evident, defuig de la qüestió, perquè la pregunta no té res a veure, res a veure, amb el que pugui determinar el Tribunal Suprem, res a veure. S'ha produït un fet, que són unes manifestacions de la defensa d'un dels acusats, i d'aquests fets, d'aquest fet inqüestionable, es deriven dues possibilitats, bé, efectivament, el Partit Popular és objecte d'una acusació injusta per part d'un dels seus diputats de finançament irregular o hi ha hagut finançament irregular, no hi ha altra possibilitat lògica, però vostè, naturalment, té recursos, i el Reglament li permet, com és natural, defugir d'aquestes qüestions i donar-se una passejada pels *cerros de Ubeda* i dir que això és una qüestió que depèn del Tribunal Suprem, però és mentida, és mentida, no depèn del Tribunal Suprem allò que jo li planteig, és mentida, però aquí, així mateix, hi ha gent que en pren nota, hi ha gent que ens escolta, i la veritat és que amb la seva resposta vostè no fa sinó confirmar una cosa que nosaltres hem afirmat moltíssimes vegades, no hi ha diferències en matèria de "tecopolítica" entre el Govern que presidia el Sr. Cañellas i el Govern del qual vostè és consellera, hi veim les mateixes persones, entre d'altres, vostè, hi veim la mateixa manca d'escrúpols, el mateix cinisme, la mateixa barra i la mateixa manca de principis. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera de Presidència, té vostè la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Lament que aquesta pregunta que em feia el Sr. Diputat li serveixi, a partir d'aquí, per fer una espècie de míting polític. En qualsevol cas, li he contestat fent ús del Reglament. La resposta que ha donat el Govern és molt clara, no vol fer ni farà cap comentari, perquè, efectivament, maldament vostè digui que no, seria interferir en l'Administració de Justícia, és un tema que es troba en aquest moment en debat en el Tribunal Suprem, per tant, hem de deixar que els jutges facin la seva feina, i no crec que cap partit polític d'aquí s'hagi de manifestar sobre un tema que tan sols la justícia, que és independent de tots i cada un de nosaltres, s'ha de manifestar.

Vostè, el seu partit, forma part de l'acusació. No seria legal, i no crec que ho sigui, que vostè utilitzi aquest parlament per pressionar la magistratura. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.7) Pregunta RGE núm. 5060/98, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Àngels Leciñena i Esteban, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament del nou centre de salut a Eivissa.

Passam a la darrera pregunta, que és la que anava referida al conseller de Sanitat, que formula la diputada Sra. Maria Àngels Leciñena, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament del nou centre de salut d'Eivissa. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Hace unos días, en un medio de comunicación aparecía la siguiente noticia: "El Govern accede a financiar el centro de salud de Eivissa mediante convenio. Sanidad denuncia aplicar el Plan 10, tal y como pretendía en el caso de Santa Eulalia", pero al confirmar esta noticia, es por lo que formulamos la siguiente pregunta: ¿Ha firmado o llegado a algún tipo de acuerdo el govern con el Ayuntamiento de Ibiza para financiar el nuevo centro de salud? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, li he de dir que, efectivament, dia 19 de novembre em vaig entrevistar amb el batle d'Eivissa per donar compliment, un poc, a l'acord a què havíem arribat amb el ministeri i el Govern balear dia 8 d'octubre, mitjançant el qual l'insalud construiria el centre de salut de Santa Eulària i el Govern i l'ajuntament havien d'arribar a un acord respecte de la construcció del centre d'Eivissa.

L'acord a què arribàrem, no es va signar cap document, l'acord e paraula a què arribàrem en aquell moment, dia 19 de novembre, va ser que l'ajuntament encomanaria un

avantprojecte del centre sanitari damunt un solar que l'ajuntament cedia perquè s'hi construís aquest centre. I a partir d'aquí, quan sabéssim el que costaria, quan sabéssim més o menys com hauria de ser, llavors negociariem un finançament, veuríem quin, perquè hi havia un acord en principi per tal que no s'aplicàs un Pla 10, com no s'aplicarà a Santa Eulària, naturalment.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Diputada, té vostè la paraula.

LA SRA. LECIÑENA I ESTEBAN:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, parece ser que otro ayuntamiento gobernado por el PP se niega a aceptar el Plan 10 para la financiación de un centro de salud, se ve que este plan no es muy popular entre su propio partido. Los alcaldes, debe ser que no acaban de entender por qué en la etapa de gobierno socialista los ayuntamientos sólo tenían que poner el solar y ahora, con el gobierno del Partido Popular, tienen que poner el solar y además tienen que colaborar en la financiación de la construcción de estos centros.

También, en el mismo artículo, cuando se preguntaba al Sr. Conseller sobre los motivos por los que en Ibiza se ha renunciado a utilizar este Plan 10 desde el principio y la obstinación en utilizarlo en el caso Santa Eulalia, el Sr. Conseller lo justificaba diciendo: "En la calidad de capitalidad que ostenta Ibiza, como hecho diferencial, así como la buena comunicación que siempre ha existido entre la conselleria i el alcalde ibicenco". Estas declaraciones, Sr. Conseller, han causado un cierto malestar entre la población de Santa Eulalia, que han comprendido que la construcción de su centro de salud se demoraba cuatro años al parecer porque su población no es de capital y porque la Conselleria de Sanidad no se lleva bien o, por lo menos, lo suficientemente bien con su propio alcalde.

De cualquier modo, estará de acuerdo conmigo en que es necesario llegar a acuerdos necesarios, aunque sean diferentes al Plan 10, para desbloquear la construcción de ambos centros, por dos motivos, por un lado, para completar la red de asistencia primaria, sobretudo en Ibiza y Formentera, y por otro lado, porque de su construcción depende la puesta en marcha de un centro de día y de un hospital de día para enfermos mentales. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, té vostè la paraula.

Gràcies, Sr. President. Miri, deixi'm dir que hi ha molts d'ajuntaments, molts dels quals governats pel seu propi partit, que veuen raonable el sistema de finançament Pla 10, i li'n puc posar exemples, a Binissalem i al port de Pollença s'han fet centres sanitaris, s'hi fan centres sanitaris, amb Pla 10, i no podran dir mai que no es planteja com una situació extrema, sinó que ells comprenen que és normal i lògic que els ajuntaments participin mínimament, a més, en el finançament de la construcció d'aquests centres.

Concretament, respecte del problema que vostè planteja, jo li he de dir que, amb independència, i ho reiter, que les meves relacions són d'extrema cordialitat amb el batle d'Eivissa, això no és una qüestió que impliqui que ens duguem malament amb el batle de Santa Eulària. Evidentment, jo he de reconèixer que el batle de Santa Eulària havia mantengut una postura radicalment contrària a aquest plantejament, fins i tot a un altre plantejament que aquest conseller que els parla li havia fet en una ocasió posterior, del qual no havia tengut resposta, i que ha estat explicat, em pareix, una altra vegada en aquesta cambra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 4496/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació i desenvolupament de la Llei 1/1991, d'espais naturals (LEN).

Acabat el primer punt de l'ordre del dia, passam al segon punt, que fa referència a interpel·lacions. Veurem la Interpel·lació número de registre 4496, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació i desenvolupament de la Llei 1/1991, d'espais naturals. Sr. Triay, té vostè la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. D'aquí a poques setmanes, dia 30 de gener farà vuit anys que el Parlament de les Illes Balears, aquesta cambra, va aprovar la Llei d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, popularitzada com a Len. Va ser una llei de difícil gestació, només possible per la situació, llavors, de minoria parlamentària del Govern del Partit Popular. Una llei, però, que així com passa el temps, la seva importància torna grossa, i avui en dia, ningú o quasi ningú no posa aquesta llei en qüestió. Fins i tot els seus detractors inicials, del Partit Popular, fan esforços per autoconvèncer-se que la Len és una llei seva, una llei del Partit Popular. No fa tants de dies, un diputat del

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I CONSUM (Francesc Fiol i Amengual):

Grup Popular deia, des d'aquesta tribuna, allò tan habitual de "vostès s'oposen a tot", i un dels exemples que posava era la Llei d'espais naturals, deia, "vostès varen dir que no la faríem, però la varem fer", ho dic de memòria, però crec que

no desvirtuo el sentit de la intervenció que es va crear. Això no és cert, el Partit Popular no volia aquesta llei, no volia cap llei d'espais naturals, volia un catàleg d'espais naturals de caràcter indicatiu per a les futures directrius d'ordenació territorial i per als planejaments urbanístics municipals. Però el temps passa, les coses es van posant al seu lloc, i avui tothom coincideix que la Len, la Llei d'espais naturals, és una llei fonamental, probablement cap altra no la iguala en projecció de futur. És una llei de mínims, de supervivència col·lectiva, però tan assumida avui per la societat, per la ciutadania, que es pot considerar, políticament, irreversible. Aquesta llei ha servit, no tan sols per protegir de l'acció urbanística massiva la part més sensible del nostre territori, sinó que a més ha servit per a la promoció de les Illes Balears com a destinació turística, respectuós amb la naturalesa, fins i tot ha permès al Govern del Partit Popular presentar-se com el seu autor a congressos i a seminaris tant a Espanya com a altres indrets d'Europa. Però el Govern incompleix la Llei d'espais naturals, i aquí, a casa nostra, al Parlament, ho hem de dir, aquest mateix govern que utilitza la Len com a estendard per a la promoció turística, i jo ho veig bé, que ho faci, després no compleix les determinacions, les obligacions que la Llei li imposa. I això crec que és directament censurable.

I quines són aquestes obligacions que el Govern ha incomplert? Dues, però dues de molt importants. Una, el desplegament urbanístic o territorial, el planejament detallat de cada espai, o sigui, els plans especials o els plans d'ordenació del medi natural de cada àrea natural d'especial interès, i dues, la protecció específica mitjançant declaració de parc o reserva o figura equivalent, d'uns pocs espais de màxim valor, els més fràgils i representatius de tots i que la Llei relaciona a la seva disposició addicional tercera.

Primer punt, el desplegament urbanístic o territorial de cadascuna de les àrees naturals d'especial interès. La Llei d'espais naturals delimita, declara, quaranta-sis àrees naturals d'especial interès a Mallorca, a part de la Serra de Tramuntana; denou a Menorca; nou a Eivissa, a part dels Amunts i del Massís de Sant Carles; i vuit a Formentera; en total, vuitanta-dues àrees naturals d'especial interès, a part de les àrees de major complexitat que he citat. De vuitanta-dues àrees naturals d'especial interès, el Govern en vuit anys ha fet dos plans especials, dos plans especials, a Menorca, la Vall i la costa sud de Ciutadella, que a més estan pendents de la sala contenciosa del Tribunal Superior de Justícia de Balears. Dos plans especials de vuitanta-dues àrees que havien de ser objecte o de pla especial o de pla d'ordenació del medi natural, cap pla d'ordenació del medi natural.

Aquest és el balanç de vuit anys d'aplicació, de responsabilitats del Govern a la Llei d'espais naturals. Crec que és clar que és un incompliment flagrant de la llei, que el Govern no ha complert la seva obligació ni tampoc ha reconegut ni ha transferit als consells insulars la seva capacitat de fer-ho en lloc del Govern.

I aquesta no és una qüestió de poca importància, la falta de plans especials o de plans d'ordenació del medi natural condueix que no estiguin delimitades les zones de màxima protecció, aquelles que són totalment inedificables pels seus valors de cada

àrea natural d'especial interès, no s'han establert condicions més rigoroses quant a l'edificació, parcel·la mínima o subdivisió de les propietats, no s'han catalogat els valors arquitectònics del medi rural, des de les cases a qualsevol dels elements de les instal·lacions rurals tradicionals, molins, ponts, canaletes, cases de neus, sínies, etc., etc., no s'han regulat les condicions per poder autoritzar usos per interès general, no s'ha establert el destí final de les llicències d'edificació que estaven concedides però no construïdes les edificacions, quan la Llei d'espais naturals en el gener, del 1991 va entrar en vigor, i que són moltes en alguns municipis. No s'han resolt els accessos públics a les platges ni el caràcter públic de la xarxa tradicional de camins de muntanya cada dia més qüestionada.

I, en segon lloc, com deia, tampoc no s'ha donat compliment a la Llei d'espais naturals en allò que afecta la declaració d'espais protegits, d'acord amb la legislació bàsica de l'Estat i que estaven a una llista molt curta, molt reduïda d'espais, ni Es Trenc-Salobrar de Campos, ni la Serra de Tramuntana a Mallorca han estat protegits d'acord amb aquesta legislació bàsica de l'Estat, ni els illots de Migjorn i Ponent d'Eivissa, no són parcs ni reserva natural per la Llei 4/89, ni cap figura equivalent que hagués pogut desenvolupar la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i això, després de vuit anys de vigència d'aquesta llei.

Però, a més, la política del Govern del Partit Popular en matèria de declaració de parcs naturals, per simplificar, quan dic parcs, dic parc, reserva o altres figures equivalents, ha estat una política erràtica, una política incoherent, una política imprevisible, només unes pinzellades sobre els plantejaments que s'han mantingut els darrers anys. L'any 94, ja feia anys que la Llei d'espais naturals estava en vigor, el conseller Morey, que era el conseller d'Agricultura, responsable d'aquesta àrea, anunciava que cediria els parcs, la seva gestió i manteniment, als consells insulars i als ajuntaments a partir del 1995, deia, "els futurs parcs naturals, el de Na Burguesa", no sé si se'n recorden vostès, un acord d'aquest parlament, per unanimitat, va demanar que Na Burguesa fos declarat parc natural, deia "serà gestionat pels ajuntaments de Calvià, Palma i Puigpunyent; S'Albufera des Grau pel Consell de Menorca i l'Ajuntament de Maó, i Sa Dragonera exclusivament pel Consell de Mallorca". No s'ha actuat en aquesta línia. El conseller Socias, l'any 96, feia autocrítica i deia, "no podem repetir l'experiència negativa del parc de Mondragó, no declararem més parcs naturals sobre propietats privades". Però l'any 96, el mes de juliol, el conseller Reus, el conseller d'aquesta legislatura, de Medi Ambient, deia que declararia pròximament el parc de Na Burguesa i de la Serra de Tramuntana, dins aquesta legislatura, el president d'aquesta legislatura, el primer president d'aquesta legislatura.

Però el mateix conseller, molt pocs mesos més tard, en aquest parlament, ja ens va dir el mes d'octubre que abjurava -és paraula meua, no d'ell-, abjurar, va abjurar dels parcs naturals de la llei estatal, va dir que no en declararia cap més especialment a causa del dret de tempteig i retracte

que la llei estatal estableix sobre les transmissions de propietat, a favor de l'administració, considerava que això era totalment inacceptable i que, per tant, a les Illes Balears no es declararien parcs naturals d'acord amb aquesta legislació estatal.

Ja veim que tot són anades i vingudes, declaracions, anuncis de declaracions que no es fan, abjuracions de parcs naturals que no es faran més, autocrítiques sobre la propietat privada dels parcs naturals. Bé, i ara, darrerament, el conseller Ramis, pocs dies abans d'una imponent manifestació, "prou urbanitzacions, prou destruir Mallorca", ha anunciat l'inici de l'expedient per declarar S'Albufera, parc natural. Enhorabona, i ja era hora, a la vegada, les dues coses, perquè han passat vuit anys. Però això es fa, com dic, amb una política erràtica completament, incoherent i imprevisible sobre un cent per cent de terrenys privats, amb una llei estatal, 4/89, que té inclòs el dret de templeig i retracte a favor de l'administració, i amb una gestió del Govern de la Comunitat Autònoma. Per tant, no és estrany que li demani al Govern a veure quina és la seva línia d'actuació amb matèria de declaració de parc o reserves, d'acord amb la Llei d'espais naturals.

I aquí hem de passar, hem de fer algun comentari a la Serra de Tramuntana, perquè la Serra de Tramuntana és la gran assignatura pendent de protecció específica. Gran pels seus valors, per la seva extensió i per la seva diversitat, una gran àrea complexa, li diu la Llei d'espais naturals, amb un paisatge extraordinari tant pel natural com l'humanitzat, amb una naturalesa diversa, amb pobles de forta personalitat, però també amb explotacions agràries, ramaderes, forestals i amb molts de visitants, i també amb molts de perills de pèrdua d'aquests valors, i sense una política global del Govern, per la preservació dels seus valors, per la potenciació de les activitats compatibles, sostenibles, per la fixació de la seva població i la millora de les seves condicions socioeconòmiques, en una paraula, el Govern en relació a la Serra de Tramuntana s'ha mostrat incapaç d'impulsar una proposta coherent, una estratègia mínimament creïble.

Però, a més, voldria dir que la gestió dels espais declarats parcs està essent deficient i insuficient, amb personal escàs, poc personal de vigilància, llocs de guardes forestals nombrosos vacants de les plantilles que no es cobreixen, amb poc personal de manteniment i de recepció dels visitants, amb pocs monitors d'educació ambiental, una funció bàsica dels parcs naturals, amb

pocs recursos econòmics i amb una organització administrativa en el Govern que realment afavoreix moltíssim la descoordinació. Per exemple, basta dir-lo que l'ordenació dels espais naturals de la Len, de les àrees naturals d'especial interès, dels seus plans especials en el seu cas, o dels plans d'ordenació del medi natural, no depèn de la Direcció General de Medi Ambient, depèn d'una altra direcció general, que la Comissió Balear de Medi Ambient no depèn de la Direcció General de Medi Ambient, depèn d'una altra direcció general, i descoordinacions administratives d'aquest tipus que produeixen aquests resultats que necessàriament he fet una referència.

A part d'això, hi ha problemes importants de gestió, a S'Albufera, el pla d'ús i gestió, està caducat, està fora de programa des de l'any 1995, per què està paralitzada l'aprovació de la revisió del pla d'ús i gestió? El parc de Mondragó, que va ser declarat el 92, i el parc de S'Albufera des Grau, que va ser declarat el 95, no tenen pla d'ús i gestió aprovat. S'Albufera, la perla de la corona dels parcs naturals declarats fins ara, té una massificada visita, ha tingut, segons algunes xifres, 120.000 ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

...l'any 97, i jo li deman, quina és la capacitat de càrrega, quin és el nombre de visitants que admet aquell parc de S'Albufera, o s'està convertint un parc natural en una zona verda, en una zona recreativa, en un espai simplement lliure, d'unes massificades zones hoteleres confinants en detriment del seu caràcter de protecció biològica i ornitològica, que és la base central de la seva declaració?

Per tant, i resumint, interpel el Govern sobre aquests greus incompliments, primer, de la llei, de la Llei d'espais naturals quant a obligació de fer un desplegament detallat, de la Llei d'espais naturals quant a una protecció legal, mediambiental, dels elements més característics, molt pocs, els més característics de les Illes Balears, i de la mala gestió que es du als espais naturals declarats parc.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per part del Govern, té la paraula el conseller de Medi Ambient, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Triay. Per tractar de donar complida resposta a la interpel·lació que em fa el Grup Socialista, a través del Sr. Triay, tractaré de seguir el

procés o el procediment següent, jo crec que es fa necessari situar quin era el moment de coses, quina era la situació -valgui la redundància- que hi havia quan es creà aquesta llei d'espais naturals, allà pel mes de gener, o quan s'aprovà aquesta llei d'espais naturals, allà pel mes de gener de l'any 91, quin estat de coses hi havia, quines prescripcions es recullen dins aquesta llei, quines prescripcions a present, que ja d'una manera immediata varen passar a formar part del nostre cos legislatiu i, sobretot, que és el més important, i que supòs que és, i així m'ha quedat més o manco clar de l'exposició del Sr. Triay, el motiu de la interpel·lació, quines prescripcions a futur s'assenyalaven per passar després, evidentment, a veure quin nivell de compliment per part de qui ha tengut la responsabilitat, per part del Govern, s'ha fet d'aquestes prescripcions a futur que es realitzaven des de la Llei d'espais naturals. Evidentment, acabaré jo també, Sr. Triay, amb una anàlisi i una valoració d'aquest nivell de compliment.

Jo crec que d'una primera lectura, de la mateixa exposició de motius de la Llei d'espais naturals, podem trobar alguna de les claus d'aquesta situació inicial. Jo crec que és evident que quan es planteja la Llei d'espais naturals no es plantegen en absolut solucions úniques, definitives, diu, i ho diu casualment el primer paràgraf de l'exposició de motius, que la protecció dels espais en base als seus excepcionals valors naturals o paisatgístics, és un dels objectius permanents de tota la legislació urbanística i de tota l'ordenació territorial. És a dir, és clar que la protecció d'aquests espais no es pot donar mai per tancada, per complida per cap govern, exigeix un esforç permanent i malament estariem si no fóssim capaços de qüestionar-nos contínuament on som i cap on anam dins aquest esforç permanent. Evidentment, això ha d'estar informat des d'una òptica absolutament dinàmica, ja hi ha referències a la Llei del sòl del 76, a la Llei 8/90 sobre la reforma del règim urbanístic i valoració del sòl, a què fa referència també l'exposició de motius de la Llei d'espais naturals, que la protecció del territori s'ha d'enfocar des d'una òptica absolutament dinàmica, amb moviment.

Miri, si jo li digués que això, endemés, com a punt de partida ve matisat per tot el que sigui la sensibilitat de la societat, a cada moment, i que aquesta és distinta i que respon a inquietuds de tot caire, fins i tot a inquietuds de caire econòmic, supòs que no el sorprendria en absolut, però és que quan un rellegeix l'exposició de motius d'aquesta llei, se'n tem que efectivament aquesta és una qüestió que s'ha de mantenir permanentment damunt la taula. Permeti'm que li llegeixi un petit paràgraf d'aquesta exposició de motius, diu: "La necessitat i urgència per dotar el patrimoni natural i paisatgístic d'interès per a la comunitat autònoma d'un règim urbanístic protector que faciliti la conservació i impedeixi la seva degradació, és sentida i reclamada pels ciutadans de les Illes", crec que en aquests moments, després dels darrers esdeveniments, més que mai es manté aquesta vigència. "Tant pels valors intrínsecs d'aquest patrimoni com per motius socials i econòmics, ja que la qualitat de la vida a les nostres illes depèn molt fonamentalment del funcionament i dels resultats d'una economia dels serveis turístics que està basada en gran mesura en el gaudi d'aquests recursos naturals, ambientals i paisatgístics".

Per tant és molt clar que de qualque manera, aquesta llei d'espais naturals, la seva interpretació i el seu desenvolupament, ha d'estar matisada pel seu moment social, cada moment social que vivim.

Endemés, i això tampoc no és res nou, té un marcat caràcter territorial. Efectivament, l'antecedent de la Llei 8/87, de la LOT, de la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears, assenyalava que seran les Directrius d'Ordenació del Territori, les que, actuant com un instrument per a l'ordenació conjunta de la totalitat de l'àmbit territorial de les Illes Balears, exigeixin com a determinacions vinculants la de limitació de les àrees de protecció sostretes del desenvolupament urbà, perquè siguin destinades a preservació o a explotació de recursos naturals. Per tant, també hem de lligar això a tot el desenvolupament legislatiu que en aquests moments es du a terme, em referesc, òbviament a les Directrius d'Ordenació del Territori.

En definitiva, i per acabar, diguéssim, d'emmarcar quina és aquesta situació inicial amb la qual ens trobàvem quan l'any 91 es va aprovar la Llei d'espais naturals; la Llei tenia per objecte, ho continua tenint en aquests moments, la fixació de les àrees que pels seus valors naturals i paisatgístics hagin de ser objecte de protecció i establir el seu règim urbanístic, la seva regulació. Com a conseqüència de tot això, i com vostè ha dit, es varen assenyalar, es varen delimitar vuitanta-tres zones com a aneis, es varen grafiar les àrees, les arips, les àrees d'interès paisatgístic, i també es varen assenyalar com a àrees d'assentament amb paisatges d'interès els sòls corresponents a Serra de Tramuntana i els Amunts d'Eivissa, ubicant a cadascun, respectivament a aquests tipus de sòl, vuit i sis aneis, respectivament.

Molt bé. Quina regulació es feia, a present, dins aquesta llei d'espais naturals? S'estableix el règim urbanístic aplicable a aquestes àrees naturals d'especial interès i a aquestes àrees d'interès paisatgístic, s'assenyala, tendran la qualificació de (...) urbanitzable, es marca tot un règim d'usos, es fa una sèrie d'exclusions d'aquests usos, s'assenyalen també unes superfícies mínimes a efectes edificatoris, s'assenyalen unes condicions edificatòries, i es fa tota una sèrie de regulació quant a noves construccions i el manteniment de les existències. És a dir, amb poques paraules, el que es va fer va ser tancar quina era la regulació d'aquestes zones, que aquestes sí, aquestes zones aneis i arips, quedaven ja subjectes a un nivell de protecció especial. Aquí hem de dir que, d'acord amb la disposició addicional cinquena, totes aquestes disposicions, com vostè ha assenyalat, vostè també ho ha dit, tenien un caràcter de mínim, i, per tant, dins els plans territorials parcials o les mateixes normes urbanístiques dels ajuntaments, es poden millorar, es pot augmentar el nivell de protecció.

Però anem a la regulació que és la important. La regulació que es va assenyalar a futur dins la Llei d'espais naturals, i vegem quin nivell de compliment hi ha hagut.

A l'article 9 de la mateixa llei d'espais naturals, trobam la primera prescripció a futur. La regulació de la Serra de

Tramuntana i els Amunts d'Eivissa a través dels seus plans territorials parcials. La resta d'espais, a través dels plans d'ordenació del medi natural o dels plans especials, que és la figura que finalment s'ha utilitzat, diu que es regularan a futur. Jo crec que, quant als plans territorials parcials de l'illa de Mallorca, la situació en què es troba aquesta norma que ha de regular el que és la Serra de Tramuntana, vostès coneixen perfectament quina és la situació, hi ha una oferta feta per part del Govern, la mateixa oferta que es va presentar a les Illes, als consells insulars d'Eivissa i Formentera i de Menorca, per procedir a la redacció d'aquest pla territorial parcial, una oferta que dissortadament, amb finançament cent per cent de la Comunitat Autònoma, una oferta que dissortadament fins a aquest moment no ha estat acceptada. Vostè sap que al Pla territorial d'Eivissa, ja està firmat el conveni, s'ha constituït la comissió i es fa feina en el tema del Pla territorial parcial que regularà, com vostè sap, la zona dels Amunts d'Eivissa. Per una banda.

Per l'altra banda. Pel que fa referència als plans especials, crec que es fa necessari distingir entre dos tipus, depenent de l'estat de tramitació en què en aquest moment es troben. En primer lloc, tenim els que estan, per una banda, definitivament aprovats, que són, com vostè no ha dit, Sr. Triay, cinc, a Mallorca, sa Punta de n'Amer, de data 10 de març del 88; es Trenc-Salobrar de Campos, 9 de juny del 87 i sa Canova, 20 de setembre del 90. A Menorca, com ha dit, sa Vall, 1 de febrer del 96 i la costa sud de Ciutadella, 31 de gener del 96.

Per altra banda, tenim els plans redactats i que estan inicialment aprovats a Menorca, que són pràcticament tots, tots, l'aneï 1, la costa nord de Ciutadella, 24 de febrer del 93; l'aneï 3, els Alots a Fornells, 24 de febrer del 93; la Mola i l'Albufera de Fornells, 24 de febrer del 93; Bellavista, 24 de febrer del 93; Addaia i l'Albufera de la mateixa data; de l'Albufera a la Mola, la mateixa data; Cala de Sant Esteve, Caló d'en Rafalets, la mateixa data; de Biniparratx a Lluçalcari, la mateixa data; Son Bou, Barranc de la Vall, la mateixa data; Binigaus a Cala Mitjana, la mateixa data; Son Olivaret, Camí de Baix, Santa Agueda, s'Enclusa, el Toro i les Penyes d'Egipte; és a dir, pràcticament a Menorca estan redactats i aprovats inicialment tots, tots els plans especials de les aneïs.

Però és que aquesta circumstància es repeteix en el cas d'Eivissa i Formentera. En aquests moments, tots els plans especials de les aneïs d'Eivissa i Formentera es troben aprovats. I també dir-li que no només aquest, sinó que està aprovat definitivament, en data 14 de gener del 88, l'aneï que suposava Ses Salines, Estany Pudent que, com vostè sap, té reserva natural. Per tant, li parl del Puig de na Mussola i el Puig de

l'Aixedor, Cap Llibrell, Ses Salines, Cala Jondal, Cap de Llentrisca, Cala Comte, la Serra de les Fontanelles, del Puig d'en Basseta al Puig d'en Mussons, i a l'illa de Formentera, Ses Salines, s'Estany des Peix, el Cap de Dalt, Cap de Barbaria, el Pi d'en Català, la platja del Migjorn i costa de tramuntana, la Mola i Punta Prima.

Aquesta és la situació que tenim en aquests moments.

Quina era una altra de les prescripcions que a futur es contemplava a la Llei d'espais naturals? Bé, la que fa referència a l'article 26 i a la disposició addicional tercera, a què vostè també ha fet referència, que ens deia que hem de fer les declaracions dels espais naturals protegits.

En aquests moments, dels espais naturals que hi havia, se n'ha declarat ja, com vostè sap, Mondragó, s'Albufera, sa Dragonera, s'ha iniciat l'expedient formal -em sap greu haver-ho fet quan vostè ja havia interposat aquesta interpel·lació, però li garanteix que no ho vaig fer per això- de s'Albufereta, i és ver, és ver estan pendents el Trenc-Salobrar de Campos, la Serra de Tramuntana a Mallorca; a Menorca est pa feta la declaració de s'Albufera des Grau; a Eivissa i Formentera està feta la reserva a Ses Salines d'Eivissa i Formentera, i estan pendent, també és ver, illots de Migjorn i Ponent d'Eivissa.

Una altra prescripció a futur que teníem pendent, i en aquest cas fa referència a la disposició addicional primera, quant a les delimitacions d'alzinars protegits que s'assimilen a les aneïs o, millor dit, que són aneïs, li he de dir que, efectivament, la Conselleria d'Agricultura i Pesca va publicar el Decret 86 del 1996, de 18 de gener, pel qual es va aprovar definitivament la delimitació de les àrees d'alzinar protegides, d'acord amb la previsió que es feia en aquesta disposició addicional primera de la Llei d'espais naturals.

Fer menció -ja acab, Sr. President- per altra banda al decret de definició que es va fer d'aquests espais protegits a escala 1:5.000 de les àrees d'especial protecció delimitades per la LEN, i que en l'actualitat ja s'està preparant, ja s'esta reflectint sobre la cartografia modificada.

Valoració de tot això, Sr. Triay. Miri, jo li vull fer una primera valoració, i és dir-li que en temes de protecció del territori jo crec que la sensibilitat social, les característiques del nostre territori, mai no podran fer que aquest govern es conformi, ni aquest ni cap govern d'aquesta comunitat; jo crec que sempre es pot i s'ha de fer més. Miri, jo li reconec que a Mallorca, francament, hi ha una falta de regulació del

que són els ANEI que estan declarats a l'illa de Mallorca i que, per tant, ens queda una feina important per fer, però li vull dir que s'està fent feina en aquests ANEI, i jo crec que dins aquests espais naturals una bona mostra la tenim recentment, com li deia abans, en el tema de s'Albufereta, que podria ser que dins aquesta legislatura no fos l'únic.

Jo crec que a Menorca i a Eivissa la situació difícilment és millorable. Bé, mentida, sí que és millorable: aprovant definitivament els plans especials que el Govern ha redactat, que la feina està feta, els deures estan fets, i s'han de dur endavant.

Per tant, jo crec que fent una valoració global, crec que forçosament el balanç ha de ser positiu i que es pot dir, com quasi sempre es diu, que podríem haver fet més, però...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant ja, Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socías):

Acab, Sr. President. ...però crec que en cap cas el que no se'n pot dir és que no hàgim fet feina, que no hàgim duit una política seriosa de desenvolupament de la LEN, que no hàgim fet feina amb ella; maldament, Sr. Triay, estic segur que podríem discutir el *timing*, el calendari, però feina, se n'ha feta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt té la paraula el Sr. Balanzat.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, estic admirat. Jo, quan sigui gros, vull aprendre a tenir la capacitat que té el conseller per parlar 20 minuts i no dir absolutament res, absolutament res. Vol dir que tot està començat, o aprovat inicialment... Quina barra!, i a més dir, apuntar-se la medalla de la reserva natural de ses Salines. Home!, això si que no, Sr. Conseller, això si que no! Precisament la LEN, que inicialment sobre el paper és una bona llei excepte per a Eivissa i Formentera, que les castiga de manera dura -vull recordar que a tots els ANEI de Mallorca i Menorca la parcel·la mínima per edificar són 200.000 metres i a Eivissa són 30.000, és a dir, una vergonya, i l'únic lloc on no hi ha cap parc natural declarat pel Govern balear és precisament Eivissa i Formentera; hi ha quasi quatre parcs a Mallorca, un a Menorca, zero a Eivissa i zero a Formentera, i que després digui que la situació a Eivissa i Formentera és difícilment millorable, per favor, Sr. Conseller, per favor!

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Balanzat, jo li agrairia que no es dirigís massa al conseller, perquè si llavors el conseller es dirigeix a vostè li hauré de continuar donant la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Estaré encantat. Gràcies, Sr. President. Dirigiré..., faré una intervenció més genèrica. Bé, la veritat és que, com dic, set anys després, set anys després de la promulgació de la LEN no ha millorat res, no s'ha fet res. Per tant, he de coincidir absolutament amb la intervenció que ha fet el Sr. Triay, que deia que totes les coses que preveia la LEN que s'haurien de fer pràcticament no hi ha res fet; sí començat, el conseller pot dir que s'han començat moltes coses; realitats ben poques, per no dir gairebé cap. Per tant, el que en principi era una bona llei ha quedat absolutament desvirtuada per la manca de voluntat del Govern de desenvolupar-la, d'aplicar-la en tots i cadascun dels seus articles i de les seves disposicions, s'ha quedat, per tant, en una llei congelada. Per tant hem d'entendre, en vista que no s'ha volgut desenvolupar, que, evidentment, era una llei no volguda pel Partit Popular.

I, bé, simplement diré que estic estupefacte. Ja sé que m'he de referir a la intervenció del Sr. Conseller, però, clar, aquesta nova figura d'aquestes prescripcions a futur, clar, el futur, home, sí, podem dir que d'aquí a deu anys també podem continuar parlant del fet que la LEN parla de futur, que no diu quan hem de fer aquestes coses. Home!, hem de ser una mica seriosos, han passat set anys, temps més que sobrat per haver desenvolupat totes i cadascuna de les figures i dels plans, plans especials, plans d'ordenació. Per què no s'ha fet?, el Govern sabrà, el Partit Popular sabrà; jo crec que la gent ha de saber que si no s'ha duit endavant el desenvolupament d'aquests espais naturals i de la protecció efectiva d'aquests espais és perquè no interessa al PP la protecció efectiva dels nostres espais naturals.

Per això el que vull fer és sumar-me a la iniciativa i a la intervenció del Sr. Triay i esperar ansiosament la moció que se'n derivi, perquè probablement comptarà amb el suport absolut de Els Verds. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Balanzat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears té la paraula el Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el primer que s'ha de dir amb tota claredat és que la política del Govern en aplicació i desenvolupament de la Llei 1/91, d'espais naturals, és un *cachondeo*, un *cachondeo*! La intervenció del Sr. Conseller és un *cachondeo*; tot el que ens han estat dient...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li preg també que es refereixi..., que fixi posició en relació a la intervenció del Sr. Triay, perquè si no entram en debat amb el Govern i no acabarem mai. El Reglament té molt clar que el Govern només es pot dirigir a l'interpel·lant.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, li asseguro que és el primer i el darrer que li diré en tota la intervenció, al Sr. Conseller: que la seva intervenció ha estat un *cachondeo* que va en la línia de totes les coses que ens han estat dient durant tota la legislatura. No sé les anteriors perquè jo no hi era, però tota la legislatura ens han contat unes històries, uns *cachondeos*, unes mentides sobre aquest tema que és realment ignominiós; és a dir, no serveix per a res. Jo felicito el Sr. Triay per tenir el coratge parlamentari de presentar a aquestes altures de la legislatura una interpel·lació, encara seriosa, sobre el desenvolupament de la Llei d'Espais Naturals, vostè és un parlamentari de debò, Sr. Triay, en seriós, s'ha de ser molt parlamentari, molt conscient dels seus deures davant la ciutadania i davant aquesta institució per venir aquí a parlar de Llei d'Espais Naturals amb el Govern del Partit Popular. Perquè, efectivament, tot ha estat -com ha explicat abans- mentida rera mentida, incoherència rera incoherència, inaplicació de la norma rera inaplicació de la norma.

Nosaltres fa un any i vuit mesos, el mes d'abril del 97, vàrem presentar també una interpel·lació sobre un tema més restringit en el seu àmbit però que afectava de ple aquesta qüestió, que era el tema dels parcs naturals i, una mica per extensió, naturalment, el debat va derivar una mica a tota la qüestió de l'aplicació de la Llei d'Espais Naturals, és a dir, que tenim una referència interessant de part de multitud de preguntes que s'han anat plantejant i d'iniciatives al voltant del pressupost i fora del pressupost respecte al que ha estat la política del Govern en aquesta matèria i, efectivament, no avançam de cap de les maneres, no avançam de cap de les maneres.

Hi ha el tema, efectivament, del planejament dels ANEI, de tots aquests plans especials o d'ordenació del medi natural que han d'ordenar aquests espais naturals que, si simplement queden en una apel·lació com a tals dins la Llei, efectivament no desenvolupam totes les potencialitats proteccionistes que la Llei, d'una manera natural, generava com a expectativa, i no ho hem fet, i no ho hem fet per una voluntat política expressa. Perquè la LEN, com molt bé ha explicat el Sr. Triay, no és la LEN del Partit Popular, és la LEN de la minoria del Partit Popular en aquest parlament autònom, és una llei que li va caure ploguda del cel i que, naturalment, s'ha encarregat de venjar-se d'aquella situació conjuntural que es va produir, una, modificant el propi text de la Llei després de les següents eleccions, quan ja comptaven amb una majoria suficient i, segona, naturalment, bloquejant el seu desenvolupament, perquè aquesta LEN no és la LEN del Partit Popular.

I després hi ha el tema, naturalment, dels parcs naturals. Com després d'un mandat de fa vuit anys -no set, perquè la LEN és del gener del 91; estam al desembre del 98 i per tant han passat vuit anys- i dels 16 espais que ja es deia que havien de ser parc natural o reserva natural o qualificació equivalent, efectivament encara ens en falten tres, és a dir, pràcticament un 50%, i d'un s'ha iniciat l'expedient fa dos dies amb una maniobra clarament derivada del clima polític generat per una manifestació

ciutadana; evidentment, evidentment Sr. Ramis -ai, perdó!- evidentment, senyors diputats i diputades; per què?, perquè el Govern del Partit Popular en aquesta legislatura havia fet professió de fe que aquesta figura ja no era servible.

I aquí jo tenc totes les coses que ens contà el Sr. Reus sobre la seva famosa política de parcs. Aquesta declaració de s'Albufereta de Pollença com a parc natural es contradia amb aquesta política que varen explicar. A part d'explicar que la Llei 4/89 generava tota una sèrie de figures que després eren impossibles de gestionar correctament, ens deia que, i ho va vendre a la premsa i a la premsa va sortir, i va traçar amb una mà generosa que envoltava les Illes Balears de dalt a baix i d'esquerra a dreta i anava creant parcs per tot: "Volíem una gran àrea o parc balear que fos Tramuntana i conjunt". Hala!, Tramuntana i conjunt, tot parc! "Una gran àrea o parc que fos muntanyes d'Artà. Una zona sud de Mallorca: Campos, Santanyí i Cabrera. Una àrea que fos tal vegada la part nord d'Eivissa, els Amunts i la part sud, que pogués agafar Sant Josep d'Eivissa, ses Salines d'Eivissa i Formentera. La part nord que va des de Ciutadella fins quasi a Maó", és a dir, tot, tot Menorca de sobte, sota aquella mà miraculosa del Sr. Reus, es convertia en un parc. Bé; i deia: "Definir com què?, com una figura amb un nom, el que vostè vulgui, que sigui una forma jurídica nova que reguli el Parlament balear", i mig minut després ens deia: "una figura pròpia que ja està redactada"; el mes d'abril del 97 varen tenir la barra de pujar aquí a dir que ja tenien redactada la figura nova que convertiria en un gran parc natural pràcticament totes les Illes Balears.

I on és, la figura redactada?, on és el paper? Ha passat un any i vuit mesos. Tot és mentida, tot és mentida, és a dir, no té sentit aquesta discussió.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Grosske, per favor.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Com són mentida -i acab ja, Sr. President- els 800 milions de pessetes en parcs naturals que havien de costar amb un any i mig. Tot és mentida, tot el que diuen aquí i fora d'aquí en aquest tema és mentida. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Grosske. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, nosaltres esperàvem que després de la intervenció del Sr. Triay el Govern sortiria aquí i plantejaria una sèrie d'actuacions a mig i a llarg termini que pensava fer en matèria de Llei d'Espais Naturals, però ha duit una qüestió de realitzacions -deia- de plans especials que estaven aprovats inicialment, que a Menorca tots els plans especials estaven aprovats inicialment menys dos, que estaven aprovats definitivament, i hem d'afegir que per silenci administratiu per part del Consell Insular de Menorca, que els va aprovar per silenci administratiu, i només li ha faltat dir que si no havien fet més era pel culpa del Consell Insular de Mallorca, que és com sol acabar totes les seves intervencions.

Però hem de dir que si a Menorca hi ha 14 plans especials, tots són exactament iguals, tots diuen exactament el mateix, no fan diferències entre si un pla especial protegeix un barranc com el d'Algendar, no fa diferències si protegeix la zona de la costa nord de Ciutadella que la majoria són penya-segats, no fa diferències si protegeix el Toro, no fa diferències si el que protegeix és una platja...; tots són exactament iguals, tots estan calcats uns dels altres.

I no és només açò, sinó que el Govern del Partit Popular en el Consell Insular de Mallorca va encarregar un informe sobre el tractament de Menorca com a reserva de la biosfera a una universitat tan prestigiosa com la Pompeu Fabra i, en aquest informe, parlava també dels plans especials que s'havien aprovat a l'illa de Menorca; jo no sé si el Consell Insular de Menorca va tenir la vergonya d'enviar-lo al conseller pertinent del Govern de les Illes Balears, perquè el que deia d'aquests plans especials la veritat és que era gruixut; entre altres coses deia que era una recopilació de diferents documents que s'havien ajuntat sense cap criteri, que ni tan sols s'havien molestat en donar-los una forma coherent, no en el contingut, sinó en la presentació: és allò que s'ha vist que està fet amb ordinadors diferents, amb impressores diferents, i que l'únic que s'ha fet ha estat limitar-se a fer fotocòpies d'aquests plans especials, uns plans especials que no regulaven els usos naturals o la preservació del medi natural, sinó que només miraven la manera de construir i d'edificar, només regulaven la manera de construir i d'edificar dins les àrees naturals d'especial interès.

Per tant, compartim l'opinió del Grup Socialista que hi ha molt poc fet, i que el poc que hi ha fet, a sobre s'ha fet malament, i nosaltres creim que aquesta resistència que hi ha a regular per part del Govern les qüestions urbanístiques, les qüestions que afecten urbanisme, és evident que són certes perquè cada vegada que proven de fer alguna actuació dins el seu propi partit els surten resistència, i no ho veim només amb el tema dels plans especials, sinó que ho hem vist amb el tema de la Llei del sòl rústic, ho hem vist..., a l'únic lloc on no ho hem vist és en la moratòria perquè ningú no sap ben bé a qui afecta, però en altres qüestions que regulen planejaments i que regulen actuacions urbanístiques, sí que tenen una resistència interna dins el Partit Popular que no vol que siguin tan proteccionistes, tot i que nosaltres entenem que no ho són gens.

Per tant, esperarem la moció subsegüent que presentarà el Grup Socialista, que ben segur que hi estarem d'acord perquè compartim aquesta sensació que el Govern balear, en els vuit anys que hi ha des de l'aprovació de la Llei d'Espais Naturals, no ha fet res per desenvolupar aquesta llei, i el poc que ha fet, com puguin ser els dos plans especials aprovats definitivament a l'illa de Menorca, segons un informe encarregat pel Consell Insular de Menorca, que també governa el PP, a la Universitat Pompeu Fabra, diu que són un desastre. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bosco Gomila. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec que està clar que el Grup Socialista ha presentat aquesta interpel·lació, més que pensant en la interpel·lació d'avui pensant ja en tota una sèrie de qüestions que el Grup Socialista deu tenir preparades de cara a la pròxima moció. Jo voldria, com a portaveu del PP, deixar ben clar que el Partit Popular no varem estar en contra en cap moment de la Llei d'Espais Naturals; varem estar en contra, en un moment determinat, de certes formes que es varen utilitzar en el moment de l'aprovació de la Llei d'Espais Naturals.

Jo com a portaveu del PP, Sr. Conseller, li vull dir que ha estat vostè molt clar en les seves explicacions, que el nostre grup comparteix la majoria o quasi totes les idees expressades per vostè avui matí i que, efectivament, la Llei d'Espais Naturals, la LEN, és un document molt important allà on es marca una protecció molt clara d'una part del nostre territori, és a dir, en aquest moment hi ha una protecció d'una part d'aquest territori que, evidentment, està pendent que es desenvolupin, es desenrotllin tota una sèrie de qüestions que venien estipulades i marcades a la Llei.

El desenvolupament d'aquesta llei tan i tan important com és la Llei d'Espais Naturals no és una cosa fàcil, és un tema complicat, és un tema difícil, i en aquest sentit s'ha anat avançant, no és que fa una sèrie d'anys que s'aprova una llei i que fins al dia d'avui no s'hagi fet res, sinó que poc a poc s'han anat donant passes, s'han fet coses, el Govern fa, crec, una feina seriosa en aquest sentit i es va donant cada dia una passa endavant i es van desenvolupant. Evidentment en aquest moment queden qüestions pendents, queden coses per fer i és el que s'està fent per part del Govern balear en aquests moments. Els he de dir que nosaltres, des del Partit Popular, continuarem impulsant aquesta protecció del nostre territori i des del Partit Popular continuarem impulsant que cada dia es vagi desenvolupant, en les distintes qüestions que estan pendents, la Llei d'Espais Naturals. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Partit Popular no va estar en contra de la Llei d'Espais Naturals, no, simplement va dir que just tenguessin majoria absoluta la canviarien i ho han fet, ho han fet l'any 1992, i ho han fet eliminant, entre d'altres, la protecció de ses Salines d'Eivissa i Formentera i rebaixant substancialment l'aplicació a Eivissa i Formentera de la llei.

Bé, l'aplicació durant aquests vuit anys de la Llei d'Espais Naturals ha estat quasi nul·la, quasi nul·la. El conseller ha vingut aquí -jo utilitzaré termes cortesos- a fer volar coloms, a fer volar coloms, a explicar-nos una realitat virtual, que no existeix. Diu que tots els plans especials de Menorca i d'Eivissa ja estan; ja estan què?, no ha dit què estan, no ha dit que estan aprovats, no perquè no hi estan. On són aquests plans especials? Llevat dels dos que estan en el Tribunal Superior de Justícia en el contenciós, de la Vall i de la costa sud de Ciutadella, on són els altres?, on els amaguen?, quants d'anys fa, que els tenen amagats?, què en pensen fer?

I Mallorca, Mallorca és territori del Pacte de Progrés, supòs, no? Mallorca, res. I de la Serra de Tramuntana no ens ha dit ni mitja paraula, i té 40.000 hectàrees, no ho sé, ho he sentit a dir, no els he mesurades, és l'espai més important de tots. I diu: "no, el Sr. Triay ha callat que a Mallorca està aprovat el pla especial d'es Trenc, de sa Canova d'Artà -que per cert ni tan sols ho ha pronunciat bé- i el de sa Punta de n'Amer. Sí, però són anteriors a la Llei d'Espais Naturals, són plans especials d'unes altres lleis que va fer aquest parlament, que efectivament, si en lloc de vuit anys vol que parlem de quinze també podem parlar de quinze anys, perquè és la mateixa trajectòria, és la mateixa lluita, és la mateixa dificultat, una per una: va començar en es Trenc, amb una situació de minoria i una agressivitat potent contra una llei d'aquest parlament, i va anar continuant fins arribar a l'any 1991 amb la Llei d'Espais Naturals. Efectivament aquests tres estan aprovats, i diu que també està aprovat el de ses Salines; sí, clar, està aprovat un pla especial de ses Salines, d'unes Salines devaluades, disminuïdes i que, a més, aquest pla especial està sotmès, afortunadament, a una llei estatal, la de reserva natural, que protegeix tot el seu àmbit i que, en qualsevol cas, atura qualsevol de les iniciatives summament perilloses que hi havia sobre la marxa durant tot aquest temps fins que es va aprovar aquesta llei.

En qualsevol cas no hi ha dubte que és una -insistesc- una política totalment erràtica. Ell em diu que en cada moment s'adeqüen i s'adapten a la realitat d'una manera matisada, però, si tot són canvis de direcció, quina és la política?, quina és la política respecte a la Llei estatal?, quina és la política respecte al dret de tempteig i retracte?, respecte als parcs naturals sobre terrenys privats?, respecte a la gestió de la Comunitat Autònoma, o insular o municipal, dels parcs? Jo veig un continu canvi de direcció. L'únic desplegament que s'ha fet de la Llei d'Espais Naturals important durant aquests vuit anys és la reforma del 92; no és un desplegament, és un replegament, hi va haver un desmuntatge de part de la Llei, és l'única actuació contundent que ha fet el Govern en aquesta matèria.

Jo, en relació a s'Albufereta, que ja li he dit dues coses: "enhorabona" i "ja era hora", la veritat és que m'agradaria saber què ha passat. A mi m'agrada conèixer també per què fa les coses el Govern, perquè, clar, quan aquí l'any 91 es posa que s'Albufereta ha de ser parc natural, durant vuit anys no es fa res; quan l'any 93 els ajuntaments de Pollença i d'Alcúdia -clar, tenien batles socialistes, i això devaluava molt la seva petició- demanaven que es declarés el parc natural no va passar res, el PP s'hi va oposar; quan l'any 94 el PSM du a aquest parlament una proposició perquè s'Albufereta sigui parc natural i es vota en contra per part del Partit Popular; quan l'any 96 jo defens en aquesta tribuna que s'Albufereta sigui parc natural el Partit Popular s'hi oposa. A mi m'agradaria saber què ha succeït, de quin cavall ha caigut camí de Damasc el Sr. Ramis; quin és el moment en què es produeix la conversió cap al parc natural de s'Albufereta?, perquè s'han de conèixer les coses perquè els primers sorpresos van ser els propietaris: van sentir per la ràdio el matí que es declarava parc natural i, clar, a mi em va sorprendre perquè això és un govern que consulta els propietaris; no diré que consulta, que sol cercar l'acord amb els propietaris i, clar, efectivament, tot d'una els propietaris van pensar en una confiscació, van pensar: "Això deu ser cosa del Consell de Mallorca, segur; això no pot ser mai que el Govern del Partit Popular ens faci aquesta", sobretot després que el Sr. Socías havia deixat clarament implantada la teoria que mai més parcs naturals sobre terrenys privats, i el Sr. Socías és un home de dretes així com toca i ho ha estat tota la vida, no?

Per tant, a mi m'agradaria conèixer aquests antecedents perquè, clar, jo, des de l'any 78 he viscut tot aquest procés de s'Albufereta; jo me'n record, quan a l'any 78 encara no hi havia autonomia ni hi havia Consell General Interinsular ja es va prendre la primera decisió per impedir que a s'Albufereta es fes una urbanització de canals, una urbanització de canals tipus "Ampuria Brava", d'aquestes que hi ha a Girona, i hi va haver una primera decisió. Record com després el Consell General Interinsular i després el Govern balear, amb el Sr. Saiz com a conseller, van desclassificar unes modificacions (...) parcialment s'Albufereta, com ho van posar a la LEN i amb molt de cost, perquè aquí a dins el Partit Popular no hi va venir d'acord, es va ampliar no tan sols la zona sinó que s'hi va afegir Can Cullerassa, la zona confrontant del municipi de Pollença. Per tant, jo me n'alegr molt, que s'Albufereta sigui, o vagi camí de ser, si això no s'atura, parc natural, però m'agradaria saber els motius, com es produeixen aquests canvis, aquests salts dins la política del Govern, com es produeixen. Es produeixen precisament una setmana abans que hi hagi una gran manifestació, tothom diu que serà un gran èxit, el conseller Sr. Ramis diu que hi anirà i hi vol anar amb un present, i hi vol anar amb el present del parc natural de s'Albufereta, i al final no hi va, tanmateix, llavors tanmateix no hi va però, en qualsevol cas, m'agradaria conèixer. Són decisions importants que convendria que en el *Diari de Sessions* quedassin reflectits els canvis d'actitud del Govern que han duit a aquesta situació després de tantes negatives reiterades al llarg d'aquest temps.

I, per altra part, m'agradaria sentir qualque cosa, qualque idea, qualque excusa per part del Govern en relació a la Serra de Tramuntana, l'espai més important de tots, l'espai -efectivament- més complicat de tots, però l'espai també més valuós -probablement i sense fer de menys els altres- de tots, un espai que no pot continuar només amb aquest tipus de protecció urbanística que és l'única que li podia donar la Llei d'Espais Naturals quan la Comunitat Autònoma ni tan sols tenia les competències senceres en matèria mediambiental i, per tant, i quan hi ha tantes agressions, tants d'impactes negatius que actuen no tan sols urbanístics, urbanístics i de tots tipus, d'actuacions sobre la flora, sobre el bosc, sobre les fonts, contaminacions de tot tipus, jo crec que és el moment de sentir aquí que l'espai més important, que és la Serra de Tramuntana, que està a la Llei d'Espais Naturals des de fa vuit anys i que el Govern sembla ser...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Triay, que està passant el temps.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

...que sembla ser que ho té tot fet i per tant deu ser l'únic deure que li deu quedar pendent segons aquesta avaluació, autoavaluació que s'ha fet, idò què pensa fer-ne, d'ell, i tendrem molt de gust en escoltar-lo. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Per tancar aquesta qüestió, en torn de contrarèplica té la paraula el Sr. Ramis.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sr. President. Bé, a mi no em queda més remei que començar fent referència al fet que assenyalava el Sr. Triay en la seva primera intervenció, on deia que aquesta llei d'Espais Naturals -supòs que es referia a la Llei d'Espais Naturals que tenim avui, la que discutim, la que està vigent- havia estat possibilitada per la situació de minoria del Partit Popular. Miri, Sr. Triay, jo li record que des del 91 cap aquí el Partit Popular ha estat en majoria tot el temps, i pràcticament oportunitats per canviar aquesta llei d'Espais Naturals que avui tenim aquí hem tengut les que hem volgut. Per tant, deixi que el protagonisme de la Llei d'Espais Naturals també sigui del Partit Popular, perquè aquesta és la veritat, no la seva veritat. Jo no crec que sigui bo que efectivament cap partit d'aquest parlament tenguí dret a fer-se seva la Llei d'espais naturals, quan també varen ser els vots del Partit Popular els que varen ajudar a fer la Llei d'espais naturals tal com és avui, tal com la tenim i tal com l'aplicam. Em pareix un trist exercici parlamentari.

Deia vostè que el Govern incompleix la LEN, i després deia com l'incompleix, de dues formes: no feim els planejaments especials a cada ANEI, tal com estava previst, i tampoc no declaram les proteccions específiques dels parcs o les reserves naturals. Miri, jo li he de reconèixer a vostè que efectivament és cert que no hem acabat, i ja li he dit abans, i crec que no acabarem mai amb dur endavant tot el desenvolupament de la Llei d'espais naturals, perquè aquesta respon a inquietuds que evolucionen, que són distintes. Però també li reconec que dins el cas de Mallorca, per exemple, estam enrere, el que són els plans especials d'aquestes ANEI, i li reconec que d'aquestes zones de protecció específica de parcs, en aquests moments ens en queden tres pendants de declarar, en tenim tres de declarats i un que està en tràmit.

Per tant, que es digui que el Govern incompleix la Llei d'espais naturals, em sembla que és una apreciació absolutament partidista, partidària, i que només veu un tros de la realitat, el tros que a vostè realment li interessa, cosa que per una altra banda també és lògic, és legítim dins el debat parlamentari.

És curiós, feia referència a una intervenció parlamentària, em pens que era al meu antecessor, Sr. Reus, quan parlava de la declaració de tres parcs naturals aquí, llegia, o feia referència al *Diari de sessions*: Na Burguesa, s'Albufera des Grau i Dragonera. Curiosament dels tres, avui dos són parcs naturals. No ha triat una bona intervenció del Sr. Reus per tractar d'il·lustrar la seva interpellació.

També feia referència al tema de s'Albufereta, que aquesta declaració de s'Albufereta no responia en absolut, no, només faltaria això, que respongués a una sensibilitat que tenim nosaltres, els del Partit Popular. No, només faltaria això. Això és patrimoni només de segons qui. Això responia, o bé que vostès, amb la seva habilitat habitual, ens havien presentat una interpel·lació i per tant ho havien de fer, o si no, perquè hi havia un manifestació convocada. Idò miri, Sr. Triay, la sensibilitat pels temes d'entorn, la sensibilitat pels temes de territori no és patrimoni seu, no és patrimoni de ningú, també és patrimoni del Partit Popular. I nosaltres ho demostram no pujant aquí i fent discursos. Ho demostram amb fets, traient normes, reglamentant, que és la manera com el Govern es manifesta.

És ver que no tenim tots els mitjans que volem per gestionar les nostres àrees naturals, els nostres parcs, les nostres zones protegides. És ver que hi ha limitacions humanes i econòmiques. Però li puc garantir que dins aquestes limitacions feim absolutament tot el que podem, i el conseller que li parla, li puc dir que a l'hora d'elaborar el pressupost de la Comunitat, sempre intenta dur un poc més cap a les àrees de protecció, cap a la gestió d'aquestes àrees.

Feia vostè referència al fet que a s'Albufera hi ha en aquests moments una massificada visita de persones que accedeixen, de visitants, i que tenia por i ens demanava si això es convertiria un parc natural en una zona verda o recreativa dels establiments hotelers dels voltants. Miri, una de les principals funcions d'un parc nacional és complir aquesta, donar suport al màxim nombre de visites possibles, fent compatible el gaudi de la natura amb la seva preservació, i per tant el fet que estigui emmarcat dins un context urbà, jo crec que és molt important, forma part de la riquesa de s'Albufera, Sr. Triay. Per tant, no entenc en absolut el seu discurs.

Jo no puc evitar que el Pla especial de ses Salines no li agradi, que em digui que no li agrada, que el troba insuficient, i que el troba... Tot això, jo no ho puc evitar. Jo el que sí li dic és que de dia 14 de gener de l'any 88 aquest pla especial està aprovat. Jo que li agradi a vostè o no li agradi, jo no hi puc ni tan sols entrar.

Per acabar: Aquí el problema és que la sensibilitat, com li deia abans, sobre temes mediambientals, sobre temes de territori, pareix que només pot ser patrimoni de segons qui, de l'esquerra. Pareix que quan nosaltres ens movem sempre és en resposta de qualque cosa. Miri, això s'ha acabat, això no és així. Nosaltres reivindicam, tenim la mateixa inquietud, la mateixa sensibilitat que puguin tenir qualsevol de vostès. El que passa és que entenc que això els deixa sense una part important del seu discurs polític. I entenc que els sàpiga greu.

Jo aquí he sentit molts d'arguments, de distintes parts, i la veritat és que la majoria d'arguments, excepte els seus -i li vull agrair, Sr. Triay, han estat desclassificacions, *cachondeos*, o qualque vegada fins i tot fregant l'insult pur i dur. Miri, si això són els arguments, estam ben pobres políticament. Nosaltres almanco tenim per presentar tot el que legislativament estam traient. Deien que compartien vostès, l'oposició en general, el fet que Govern no ha fet res per desenvolupar la Llei d'espais naturals. Comparteixen qualque cosa més: comparteixen la necessitat d'enderrocar aquest govern, comparteixen la necessitat de desvirtuar la política del Partit Popular en temes de medi ambient i en temes de territori, perquè si no són capaços -i estic veient que no ho són-, ho tenen molt difícil. I jo sincerament, Sr. Triay...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

...crec que l'hi tenen, molt difícil. I amb això acab, Sr. President. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 3853/98, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions de rescabament contra l'abans president Sr. Gabriel Cañellas per motiu de responsabilitat patrimonial per la irregular concessió administrativa per a la construcció del túnel de Sóller.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, fa referència a proposició no de llei, i és la número 3853, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a accions de rescabament contra l'abans president, Sr. Gabriel Cañellas, per motiu de responsabilitat patrimonial, per la irregular concessió administrativa per la construcció del túnel de Sóller. Per fer-ne la defensa té la paraula el seu portaveu, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. A expensas de que el Tribunal Supremo se pronuncie de forma definitiva, poco nuevo tiene que decirse de un episodio tan desgraciado de nuestra reciente historia como lo fue la concesión de la obra conocida como túnel de Sóller, por parte del primer presidente de esta legislatura de la Comunidad Autónoma a un amigo suyo, del que percibió, que se sepa, 50 millones de pesetas. La concesión de la obra del túnel de Sóller quedará como uno de los ejemplos más diáfanos de un modo de hacer las cosas en esta comunidad autónoma que no se ha acabado, aunque se emplean métodos distintos, con mayor cobertura o apariencia de legalidad.

En los hechos probados de la sentencia del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares se reconoce que después de publicado el decreto de concesión, el 22 de diciembre de 1988 -curiosa ironía el día escogido- enseguida se constituyó la concesionaria, el 19 de enero. Se entregó al entonces presidente un cheque de 50 millones de pesetas que dicha compañía, la compañía concesionaria, contabilizó significativamente como "anticipo de proyecto", el 30 de enero de 1989. Una vez asegurado el botín, ese 30 de enero del 89, ya se pudo formalizar ante notario la escritura de adjudicación y regular el contrato de concesión el 23 de febrero del 89; y es que ellos, aunque amigos, no había exceso de concesión no hay cheque, y hasta que no hay cheque no hay escritura notarial de adjudicación.

Al Tribunal no le cabe ninguna duda, como se recoge en la sentencia, de que los 50 millones fueron entregados -textualmente- "por la adjudicación efectuada y no con ánimo distinto". Y nos sigue diciendo la sentencia que con la colaboración del secretario general del Partido Popular, el dinero procedente del cheque se fraccionó y se repartió entre personajes desconocidos, y otros personajes ya conocidos y que pertenecen a la comedia popular balear. El modo como se hizo el reparto lleva a la sentencia a concluir que hubo un plan global previo, dotado de estricta racionalidad, tendiente a lograr la opacidad de toda la operación. Por supuesto hubo cheques que fueron a la cuenta del Partido Popular de todas las Islas. Nadie se quedó sin su cheque: Mallorca, Menorca, Ibiza, y especialmente resultó agraciada por la delictiva pedrea el Partido Popular de Palma. Hubo un cuñado que cobró 3 millones. Hubo una inevitable agencia de publicidad que cobró 2 millones. Hubo una fundación que también percibió su parte del botín. No faltó la empresa fantasma, (...) Baleares, S.A. No faltó el pago de cenas -es conocida y notoria la querencia por la lechona que tiene el Partido Popular de Baleares, 2,5 millones para (...). Se pagó a tráfugas, tarifa media 500.000 pesetas, Pedro J. Morey Ballester, Carlos Ricci Febrer, sólo 500.000 pesetas, cuando el Partido Popular llegó a ofertar 100 millones para comprar a un solo concejal de Ayuntamiento, se me antoja precio de saldo comprar por 500.000 pesetas cada 100 kilos de carne de parlamentario tráfuga, a no ser que esas 500.000 pesetas sean la punta visible de un desconocido iceberg.

Al conocerse la sentencia a la que estamos haciendo referencia; en julio de 1998 los señores Caldés Lizana, Sra. Azcoiti y Sr. Caldés Llopis, presentaron un escrito solicitando la responsabilidad patrimonial de la Administración de la Comunidad Autónoma, a fin de que se les indemnizara por los daños y perjuicios sufridos por el funcionamiento anormal de los servicios públicos, por la adjudicación en fecha 18 de noviembre del 98, de la concesión administrativa para la construcción y explotación del túnel de Sóller. Se reclama a la Administración, o lo que es lo mismo a los ciudadanos de Baleares, que paguemos 64.600.000 pesetas por los trabajos y gastos realizados por el grupo promotor, 60 millones en concepto daño moral, y 2.265 millones en concepto de lucro cesante.

Vista la sentencia condenatoria a que antes hemos hecho referencia, y vista la reclamación existente por la delictiva conducta del entonces presidente, lo que nos hemos de plantear en estos momentos, señoras y señores diputados, es si queremos que los ciudadanos de nuestra comunidad paguen la que ojalá sea la última factura de una desdichada época de nuestra reciente historia, o si esa factura la debe pagar quien aprovechó el más alto cargo de nuestra comunidad autónoma para delinquir y perjudicar a nuestros ciudadanos en beneficio de él mismo, y de una variopinta camarilla, como hemos, visto, de amigos, tráfugas, fundaciones, y demás empresas vinculadas.

Esta proposición de ley no está huérfana de argumentos jurídicos, que analizaré brevemente, sin ánimo de ser exhaustivo, por cuanto no corresponde a este pleno llevar a cabo un debate jurídico sobre el tema. Dividiré mi exposición en dos momentos: antes y después de la Ley 30/1992. Antes de la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de régimen jurídico de las administraciones públicas y de procedimiento administrativo común, la existencia de responsabilidad patrimonial de la Administración está fuera de toda duda, especialmente desde la vigencia de la Ley de expropiación forzosa de 16 de diciembre de 1954, cuyo artículo 121 ya preveía el derecho a indemnización por toda lesión que sufrieran los particulares en los bienes y derechos a los que aquella ley se refería, siempre que aquella sea consecuencia del funcionamiento normal o anormal de los servicios públicos. Este principio alcanzará rango constitucional en 1978, en la Constitución, en la que el párrafo segundo del artículo 106 nos dice que los particulares, en los términos establecidos por la ley, tendrán derecho a ser indemnizados por toda lesión que sufran en cualquiera de sus bienes y derechos, salvo en los casos de fuerza mayor, siempre que la lesión sea consecuencia del funcionamiento de los servicios públicos, principio que es extensivo a todas las administraciones públicas según el artículo 149, primero, apartado 18, de la misma Constitución.

La jurisprudencia ha sido constante y unánime acerca del reconocimiento de ese principio de responsabilidad, llegando a sentar doctrina al Consejo de Estado acerca de la resarcibilidad de los daños morales, algunos de los que se reclaman por parte de los perjudicados, según el Dictamen de 22 de octubre de 1970. Sentado que la Administración es responsable patrimonialmente frente a los particulares, desde antes de la Ley 30/92, resulta también claro e incontestable que la Administración podía dirigirse en su caso contra el agente productor del daño que se ha visto obligada a indemnizar, pues no hemos de olvidar que la Administración no es sino quien -valga la redundancia- administra el dinero de los ciudadanos, y si este patrimonio común sufre menoscabo por la actuación del personal que está en ella, para servirla, no para perjudicarla, no cabe ninguna duda de que puede repercutir al responsable del acto dañoso el perjuicio que ha causado al particular, y tras la reclamación de éste a la Administración.

Y así, ya en derecho común, el artículo 1089 del Código Civil prevé que las obligaciones nacen de la Ley de los contratos y (...), y de los actos y omisiones ilícitos en que intervenga cualquier género de culpa o negligencia. Y es que no siempre podrá repercutir la administración al funcionario o autoridad responsable la indemnización que se ha visto obligada a soportar, sino sólo cuando la actividad del responsable sea un acto u omisión ilícito o intervenga culpa o negligencia.

Si el personal al servicio de la Administración responsable del acto lesivo ha cometido un hecho delictivo, por mucho que la responsabilidad penal esté prescrita, el acto por sí mismo no pierde la esencial calificación de ilícito. Habrá habido dolo en su producción, y por tanto responsabilidad frente a la Administración. Y esa responsabilidad patrimonial de la autoridad o funcionario frente a la Administración es independiente de las responsabilidades penales en que pudiera haber incurrido su autor, y de todos los avatares del proceso penal; es decir, que si la autoridad o funcionario, pese a ser penalmente responsable no recibe condena por haber prescripción, ello no es obstáculo para que asuma las responsabilidades de carácter civil o administrativo a que hubiere lugar y que no estén prescritas. Téngase en cuenta a esos efectos, las sanciones penales mantienen en suspenso las de otras jurisdicciones.

Tras la Ley 30/1992, el marco jurídico es todavía más caro. Lo que era una constante doctrina jurisprudencial y una legislación más o menos dispersa, queda completamente clara y diáfana. El artículo 139 de dicha ley establece de forma clara, evidente e incontestable el derecho de los particulares a ser indemnizados por las administraciones públicas por toda lesión que sufran en sus bienes y derechos. El artículo 145, segundo, dispone que la administración correspondiente, cuando hubiese indemnizado directamente a los lesionados, podrá exigir de sus autoridades y demás personal a su servicio la responsabilidad en que hubieren incurrido por dolo, culpa o negligencia grave. Asimismo, sigue diciendo el artículo, párrafo tercero, podrá la Administración instruir igual procedimiento a las autoridades y demás personal a su servicio por los daños o perjuicios causados en sus bienes cuando hubiere concurrido dolo, culpa o negligencia grave. En conclusión, no cabe ninguna duda de que la Administración tiene responsabilidad patrimonial, y tampoco de que la autoridad o funcionario que hubiera actuado con dolo, negligencia o culpa grave, puede y debe ser responsable patrimonialmente frente a la Administración.

¿De qué se trata en esta proposición de ley? O que paguen los ciudadanos, o que paguen los responsables; ésta es la constante alternativa. Mi grupo está del lado de los ciudadanos, y por eso hemos presentado esta proposición no de ley por la que pedimos que se inste al Govern balear, no ya que reclame las indemnizaciones a la persona responsable de la irregular actuación; no pedimos eso en este momento, pedimos que se asesore al respecto. Queremos que se inste al Govern balear para que solicite los informes jurídicos y demás que procedan acerca de la viabilidad de las acciones de repetición o resarcitorias contra la persona responsable de la irregular concesión del túnel, a fin de evitar que nos sorprenda nuevamente la prescripción.

Si he presentado argumentos jurídicos para amparar esta proposición no de ley, no lo he hecho sino para explicar a esta cámara que no se trata de una propuesta descabellada la de exigir responsabilidad a aquellos que con su conducta delictiva pueden causar daño a la Administración. No se trata de discutir aquí en su compleja totalidad los argumentos jurídicos que pueden utilizarse para justificar las posturas que se tengan al respecto, sino de discutir y aprobar la conveniencia de que la Comunidad Autónoma esté preparada para defender los derechos de los ciudadanos en el momento en que resulte oportuno y conveniente.

Probablemente se nos dirá por el Partido Popular que todavía no es definitiva la sentencia, que en estos momentos todavía están pendientes de resolución los recursos que se interpusieron por las partes ante el Tribunal Supremo. Y así es. Pero esto no es en absoluto obstáculo para que se estudie jurídicamente la hipótesis. Es más, si ése es el problema, estoy dispuesto a aceptar una enmienda en el sentido de que se esperará que se dicte la sentencia definitiva antes de reclamar los informes jurídicos que se pretenden por esta proposición no de ley.

Se nos podrá decir también que la sentencia que tenemos hasta este momento pendiente de lo que resulte del Tribunal Supremo, se dice que no hubo prevaricación. Podemos aceptar también una enmienda en el mismo sentido. Si la sentencia definitiva dice que la hay, que se reclame el informe jurídico. Esperaremos a que se produzca este evento, y si se dice que la hay, que automáticamente se solicite el informe jurídico. Estamos dispuesta a aceptar una enmienda en ese sentido; y si no la hay, y consideran que a partir de ahí no hay responsabilidad, no pueden tener ningún miedo a solicitar un informe jurídico que les exonere de cualquier tipo de responsabilidad.

Se nos podrá decir por parte del Partido Popular que la reclamación del Sr. Caldés y demás no ha sido resuelta en estos momentos. No sé exactamente el trámite que tiene en estos momentos, lo sabrá mejor la persona que intervenga en nombre del Partido Popular, que dispondrá de una información más exhaustiva. Se nos podrá decir que hay que esperar a que se resuelva para analizar las repercusiones que pueda tener. Esto tampoco supone ningún obstáculo para que en estos momentos se encargue el dictamen acerca de cuál debe de ser la conducta de la Administración en caso de que la reclamación sea aceptada. Es más, ese dictamen serviría para resolver la duda acerca de si el plazo de prescripción para repercutir las indemnizaciones al responsable comienza a contar desde que la Administración resuelve la procedencia de las mismas, o la Justicia, es decir cuando se reconoce al reclamante el derecho a ser indemnizado, o desde que la Administración tiene noticia de la reclamación que se le hace por el perjudicado, que sería éste.

¿Qué mas se nos puede decir por el Partido Popular? Pues en caso de que estén desesperados y no tengan ningún argumento de fondo, podrán decir "ustedes más", y "ustedes, ¿qué pasó en Madrid?, ¿qué pasó aquí?, ¿qué pasó allá?". Esto sería un completo síntoma de que carecen de argumentos sobre el tema. Podemos aquí acabar hablando de la gominata del alcalde de León y cosas de éstas, pero creo que no es el tema, y que en lo que nos hemos de centrar es en el tema de debate y en el problema que tenemos. De todas maneras, si quieren hacer el debate de quien más, etcétera, también podemos darle un pequeño repaso.

En conclusión: Si la reclamación del grupo del Sr. Caldés prospera, cada ciudadano de Baleares deberá pagar unas 4.000 pesetas para juntar los cerca de 2.800 millones que deberá pagar la Comunidad Autónoma por culpa del presidente de esta comunidad en aquel momento. Si estimamos que el promedio de miembros de cada familia es de 4, ello supone 16.000 pesetas por familia de Baleares.

Señoras y señores diputados, les corresponde a ustedes decidir, especialmente a los que forman parte del grupo mayoritario, señores del Partido Popular, digan a este parlamento si están ustedes del lado de los criminalmente responsables o del lado de los ciudadanos que injustamente deberán pagar sus cuentas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions dels altres grups per fixar la posició? Grup Parlamentari Mixt, Sra. Vidal.

LA SRA. VIDAL I BURGUERA:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La majoria de tots vostès saben quina és la meua postura respecte d'aquest tema, i per què som avui aquí, no som allà, i per què encara avui som aquí. Crec que està molt clara la meua posició i el meu desig que totes les coses s'aclareixin. Estic d'acord amb la confecció d'un informe que determini qui té la responsabilitat patrimonial per la concessió del túnel de Sóller. No està malament encarregar als experts que ens diguin el seu parer sobre aquest tema, i de fet és pràctica habitual en altres institucions. Per això podria estar d'acord amb aquesta proposició no de llei presentada avui en tot allò que es refereix a demanar informes jurídics per determinar responsabilitats patrimonials. Però jo em demano si això ens servirà de res; una vegada que tinguem aquests informes, què en farem? Podem fer alguna cosa amb aquests informes en aquests moments. Jo pens, i també s'ha dit aquí, que és el jutge qui ha de determinar si el Sr. Caldés té o no dret a una indemnització; i si el jutge no li reconeix aquest dret, de què ens servirà una vegada més aquest informe?

Tots sabem que el problema no és aquest, que el problema no és si es farà o no es farà l'informe. El problema té un passat, que tots hem sofert, que ha patit la Comunitat Autònoma, que ha patit aquest parlament, que han patit els ciutadans, i que en definitiva també ha patit el Partit Popular. El problema és una situació que pocs volen, però que existeix, i que proposicions com la d'avui, amb aquest contingut, són possibles perquè situacions que haurien d'haver canviat encara existeixen.

No és que jo no estigui d'acord que es faci aquest informe, però crec que s'ha de fer, com he dit, una vegada que el jutge ens hagi dit si el Sr. Caldés té o no dret a ser indemnitzat, i una vegada que s'hagi determinat aquesta responsabilitat, tots els informes que facin falta per tal que qui tenguem responsabilitats patrimonials hagi de fer front a les indemnitzacions que el jutge hagi fixat.

Per això avui jo m'abstendré. No perquè no cregui que l'informe no s'hagi de fer, sinó perquè crec que ha de ser posterior a la sentència, basat en ella i no en hipòtesis. D'aquí la meua abstenció, una abstenció amb compromís, perquè quan el jutge ens digui si s'ha de pagar, jo votaré a favor de l'elaboració d'aquest informe. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. A una pregunta que he plantejat al Govern avui matí, he dit que ja fa dos anys i busques que ningú en aquesta comunitat autònoma té cap tipus de dubte respecte del fet que el Partit Popular es va beneficiar d'un finançament irregular substancial al voltant de la concessió del túnel de Sóller. Poca gent tenia dubtes ja quan va sortir aquell sòlid informe de la policia, mesos abans de la sentència. Ningú no va tenir dubtes quan efectivament va considerar-se un fet provat de la sentència emesa pel Tribunal Superior de Justícia de Balears, i efectivament fins i tot la defensa d'un dels acusats davant el Tribunal Suprem, ha admès aquest fet del finançament irregular. Tan assumit està això pel cos social, que poc abans d'entrar en aquesta sala avui matí un periodista m'h demanat "vostè què pensa que s'hauria de fer amb els 50 milions?", amb els 50 milions que es varen cobrar irregularment. La veritat és que m'ha deixat una mica descol·locat la pregunta. Vull remarcar d'entrada que vol dir que per a la premsa ja no hi ha cap dubte. En tot cas els dubtes, les preguntes, són sobre què s'ha de fer amb els doblers, no si aquest doblers efectivament s'han cobrat o no.

El més rigorós, el més immediat, seria dir "idò tornar-los al Sr. Cuart. Antoni, em sap greu, ja has vist com ha acabat aquest assumpte, fatal. Aquí tens els 50 quilos". Però socialment, jo no sé si això seria satisfactori, això que al Sr. Cuart li tornassin els doblers. A mi personalment tampoc m'agradaria gaire. I què has de dir?, que l'ingressin a la tresoreria de la Comunitat, que ho donin al tercer món? Jo que sé què han de fer. El que han de fer és demanar disculpes, demanar disculpes, reconèixer el que tothom sap, i demanar disculpes a la ciutadania, perquè han competit electoralment amb altres partits fent trampa. Perquè només d'aquesta pessigada vostès han cobrat 3 vegades el que és un pressupost electoral d'Esquerra Unida a unes eleccions. Per això han de demanar disculpes, perquè han fet finançament irregular i perquè això significa una desvirtuació de les regles de competència entre els partits a un sistema electoral democràtic; sortir i demanar disculpes, i la gent que està darrera això, la gent que ha programat i realitzat això ha de sortir d'aquest parlament i de la política. I punt final.

I mentre això no sigui així, i mentre això no passi, mentre - com diu la Sra. Vidal- aquesta situació continuï existint i no sigui una qüestió del passat, el clima polític d'aquesta comunitat continuarà sent un clima polític enrarit, un clima polític no normal, i el clima d'aquest parlament, com ho ha estat durant tota aquesta legislatura, serà un clima enrarit; i la relació entre els grups polítics i els portaveus parlamentaris mai no podrà ser la relació de normalitat, de lleialtat democràtica que hi ha entre opcions polítiques diferenciades, perquè això continuarà pesant com una llosa mentre vostès no reconeguin, mentre el Partit Popular, el Govern balear no reconegui allò que tothom en aquest moment assumeix com un fet inqüestionable, i no demani les disculpes conseqüents.

Jo li vull fer una recomanació al Sr. Diéguez. Supòs que a la intervenció del Grup Parlamentari Popular es traurà el tema de Filesa i altres coses. No tenguí cap problema, demani disculpes també. No passa res. Ja ens posam tots, i tots demanam disculpes, del que s'hagi de demanar, clar; que jo sàpiga, jo no n'he de demanar de res. Però en demani també, no passa res. No passa res. Jo no sé dels 1.000 milions la part proporcional que hagi pogut caure per aquí, però en demanin, i si efectivament en aquests escons hi hagués qualcú que hagués estat darrere el cas Filesa, evidentment, que surti per la porta. Que no hi ha ningú, que jo sàpiga. Però evidentment hauria també de sortir per la porta, i en definitiva a veure si aclarim d'una vegada el clima polític d'aquest país. I això és efectivament l'essencial, des del nostre punt de vista, políticament parlant, políticament parlant, perquè l'essencial d'aquest debat no són les consideracions jurídiques, les consideracions jurídiques de saber quin nom té

això jurídicament, agafant el Codi Penal, agafant la jurisprudència, a això què li diu?, prevaricació continuada, suborn, i jo què sé. Són els tribunals que ho han de dir, els nostres missers tenen la seva opinió, han presentat acusació, hem actuat en aquest assumpte com pugui actuar qualsevol particular, qualsevol entitat que cregui que s'ha vulnerat el dret, i ho denuncia davant la Justícia; però aquí, aquest parlament no és un fòrum per fer disquisicions sobre el nom jurídic d'aquestes coses, sobre quina és la responsabilitat penal que ha de recaure sobre les persones implicades, això, no em veurà mai des d'aquesta tribuna dir, "idò a aquesta persona tal cosa, a aquesta persona tal altra", això és la feina, efectivament, dels tribunals. Com era feina nostra, si pensàvem que hi havia un delictes, denunciar-ho, com és feia de qualsevol ciutadà, col·laborar amb la Justícia.

Però sí hi ha altres coses, de caràcter colateral, jo crec que de caràcter secundari respecte d'aquest fet fonamental de reconèixer uns fets i tenir el coratge de demanar disculpes i demanar la sortida de la política activa de les persones implicades, hi ha altres qüestions colaterals. Hi ha el tema, per exemple, de les responsabilitats polítiques derivades del que efectivament va passar en la construcció del túnel, l'adjudicació, fins a quin cert punt va ser irregular?, va ser prevaricació, no va ser prevaricació, va ser prevaricació continuada?, he dit que això no era un problema d'aquest parlament; però que hi va haver sis anys de retard en l'execució de l'obra pública més important de la Comunitat Autònoma, això sí que és un problema d'aquest parlament, això és un problema dels ciutadans, això ens ha costat molts de duros, moltes dificultats, molts de problemes, hi ha una gran responsabilitat política, i encara és l'hora que jo vegi sortir qualcú del Govern, del Grup Parlamentari Popular, a dir, "escoltau, idò hem gestionat fatal, fatal l'obra pública més important que ens havíem encomanant i que ens havíem plantejat, i hem ocasionat perjudicis importants als ciutadans, a l'administració autonòmica", tampoc no ho he vist, i també és un problema estrictament polític que no té a veure amb qüestions de caràcter dels tribunals.

I també, efectivament, com a qüestió colateral, que no vol dir que no tenguí importància, però que respecte del nus de la qüestió, jo crec que és secundària, hi ha, efectivament, les indemnitzacions, les indemnitzacions possibles que pot demanar el Sr. (...), les que ha demanat d'entrada, parlen de 2.800 milions de pessetes, això són paraules majors, no sé si al final, els tribunals, segons com vagi la qüestió, deixarien aquesta xifra o en plantejarien una altra, però és efectivament de sentit comú que si l'administració autonòmica té canals per evitar-se aquest nou perjudici afegit als altres perjudicis de perversió del sistema democràtic, de vulneració de la Llei de finançament dels partits polítics, d'enrarament del clima polític, de deteriorament de la marxa institucional, de retards en l'obra pública, com he dit, més important, si té els canals jurídics

per intentar evitar aquest nou perjudici d'haver de fer front a aquestes indemnitzacions, ho ha de fer, ho ha de fer. Si efectivament es guanya per part dels recurrents, d'Esquerra Unida, vaja, el recurs davant del Tribunal Suprem, és absolutament imperatiu, jo crec que el Sr. Diéguez ha estat raonable quan ha, supòs que ja acceptat ja d'entrada, una sèrie de transaccionals possibles que remetien a aquesta emissió de sentència per part del Tribunal Suprem. Però, efectivament, ningú no entendria que l'administració autonòmica no posàs tots els mitjans al seu abast per evitar que fossin els ciutadans que han patit tot el que han patit, els ciutadans no patissin aquest nou greuge, aquest nou perjudici, derivat d'aquest pagament d'indemnitzacions. Per tant, és una proposició carregada de sentit comú.

I amb aquesta transaccional acceptada *a priori*, jo crec que ja cobra una gran solidesa, per tant, s'inicien les passes per assessorar-se, per vehicular a un moment determinat, per curar-se davant la possibilitat de fer front a unes indemnitzacions, fer el contrari, evidentment, jo crec que no seria comprensible per part de la ciutadania, sobretot perquè la ciutadania a l'hora de pagar és particularment sensible, i tal vegada hi ha querelles polítiques que li són més alienes o que es pensa que li són més alienes, però qüestions que ja afecten una responsabilitat patrimonial de milers de milions de pessetes, que sortiren dels impostos dels ciutadans d'aquesta comunitat, jo crec que serien molt més comprensibles.

Per tant, lògicament, per totes les consideracions fetes, nosaltres votarem a favor d'aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, Sr. Gomila, té vostè la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. El PSM donarà suport la proposta que fa el Grup Socialista per instar el Govern que encarregui els informes jurídics amb la finalitat d'exercir les accions oportunes per tal de rescabalar els doblers que puguin costar les sol·licituds d'indemnització que ha fet l'altre concursant en el concurs per a l'adjudicació del túnel de Sóller. S'ha dit per diferents portaveus, que en aquests moments l'únic que es demana, l'únic que hi ha a la proposició no de llei és que es facin els informes per tenir aquesta situació, aquesta idea clara, i nosaltres entenem que sí que s'han de fer, perquè la gestió pública s'ha de fer des de la transparència i des del respecte a la legalitat vigent, i sense perjudicar uns ciutadans per beneficiar uns amics.

Nosaltres creim que el càrrec públic s'ha d'exercir des de la responsabilitat, per tant, fent front personalment i des d'una òptica personal de les irregularitats que es puguin fer, i per açò, aquests dies, i arran d'aquesta proposició ens han sorprès les declaracions del president del Partit Popular on deia que *se pueden pedir responsabilidades políticas pero no económicas a nadie que haya estado al frente de un gobierno*, i afegia *"si todos los políticos tuvieran que ser responsables directos de todas las decisiones adoptadas, no habría ni uno"*. Jo ahir vaig sentir açò a una emissora de ràdio i vaig creure que no era possible que el dirigent del partit més important d'aquestes illes digués, fes aquestes declaracions, però avui matí les he vist escrites i, per tant, he d'afirmar que són certes. Nosaltres no estam d'acord amb aquesta argumentació, nosaltres creim que tots els que exerceixen tant la funció pública com l'activitat política han de respondre dels seus actes, no només davant els ciutadans, i si aquests duen unes conseqüències econòmiques perjudicials per a l'administració, també s'hi ha de fer front; perquè, si no, cream uns administradors amb una espècie d'immunitat, i per a nosaltres, el principi més important, un dels principis més importants de l'estat de dret, és la igualtat de tots els ciutadans davant la llei. Per tant, no creim que hi hagi d'haver uns ciutadans que es puguin defugir de responsabilitats davant les seves pròpies administracions i que uns altres hagin de pagar. I no com el que afirmava el president del Partit Popular que a segons qui no se li poden demanar responsabilitats econòmiques, nosaltres entenem que sí, la seva proposta, en aquests moments, només demana que es facin uns informes per veure si açò és possible, si la sol·licitud d'indemnització que ha fet l'altra empresa que va optar a l'adjudicació el túnel de Sóller, i que l'ha quantificada en 2.800 milions, tira endavant, per tant, saber a qui s'ha de reclamar, perquè si ho paga l'administració, evidentment ho haurem de pagar entre tots els ciutadans, i si hi ha hagut un responsable d'haver adjudicat a la pitjor empresa, a l'empresa que feia la pitjor oferta, la concessió de la construcció del túnel de Sóller, entenem que és qui ha de pagar. Perquè si una cosa hi ha provada, i no només perquè ho digui la sentència, sinó perquè ho afirmen els tres advocats defensors dels tres encausats, que era una qüestió habitual, acceptar suborns després d'una concessió, és que el Partit Popular ha cobrat 50 milions per la concessió del túnel de Sóller. I, per tant, nosaltres consideram que aquests 50 milions ja s'haurien d'haver tornat, no sé si al Sr. Quart, com deia el Sr. Grosske, o a obres benèfiques, però entenem que el Partit Popular va tenir un sobrefinançament de què no varen gaudir els altres partits en aquelles eleccions i que, per tant, ja haguessin pogut començar per pagar aquests 50 milions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el seu portaveu, Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Sr. Presidente, señoras y señores diputados. No hace mucho tiempo, esta mañana, antes de entrar en la Cámara, los medios de comunicación estaban muy interesados en saber la opinión general de los portavoces que íbamos a exponer aquí, en la tribuna, y con mucho gusto, evidentemente, como han hecho todos los demás, pues yo he dado la mía. Y me permití hacer una referencia a lo que era, digamos la historia parlamentaria del túnel de Sóller, y también a la proposición no de ley que se presentaba, que he visto lo que no suele ser habitual, que el proponente se enmienda a sí mismo, creo que hasta tres veces, si no he contado mal, hasta tres veces se enmienda a sí mismo, y se cura en salud hablando de lo que se va a decir después o no se va a decir después.

Miren, la historia parlamentaria, entre comillas, de la cuestión del túnel de Sóller, todos la conocemos, pero yo creo que conviene no hacer una crónica parlamentaria de los acontecimientos, pero sí que veamos cuál ha sido la posición de los grupos de la oposición, valga la redundancia, y especialmente el Grupo Socialista. Pues que yo recuerde, en un principio, lo que pasaba es que el Grupo Socialista y en general la oposición se oponía a la construcción del túnel de Sóller, esto es claro; después se opuso al peaje; luego se opuso a las prórrogas, después o antes a la adjudicación; por último propugnaba el rescate de la concesión, y ésta es la historia que hemos tenido aquí en comisiones de investigación, en iniciativas parlamentarias distintas, continuamente. Y ahora, de nuevo, pues hoy se nos presenta otra iniciativa que hace referencia a la responsabilidad patrimonial.

Pues bien, la obra se hizo, está en funcionamiento, en pleno funcionamiento, a satisfacción de los usuarios, y hemos de decir que la adjudicación no fue irregular, que las prórrogas sobre las cuales se había montando una acusación de prevaricación continuada, se consideraron perfectamente normales y que, por tanto, al ser legales, se rechazó esta acusación.

¿Cuál es el objeto de esta iniciativa? Decía el Sr. Diéguez, ¿de qué se trata en esta iniciativa? Yo creo que ha expuesto su visión, y yo la visión que tengo es todo lo contrario, ¿qué se pretende aquí, qué interés hay?, se trata de mantener en candelero un tema, máxime con las elecciones que están próximas, de un tema que ya está zanjado políticamente, políticamente zanjado, y que se está a la espera, judicialmente de un recurso de casación ante el Tribunal Supremo.

La intervención mía pensaba ser mucho más breve, pero creo que tengo que responder a muchas cuestiones que se han dicho aquí. En realidad, ¿hay alguna sentencia que condena a la administración autonómica, al presidente del Gobierno, al expresidente del Gobierno, a sus consejeros por este asunto?, no la hay, no la hay. Hay una sentencia del Tribunal Superior de Justicia que deja claramente que el acto administrativo de la concesión fue correcto y ajustado a derecho. Y yo me digo, ¿cuántas veces hemos de repetir esto?, ¿cuántas veces hemos de repetir que el acto administrativo, el Consejo de Gobierno reunido, para decir la adjudicación, para hacer la concesión de la construcción y la explotación del túnel de Sóller, cuántas veces hemos de repetir que fue ajustado a derecho?, ¿cuántas veces?

Yo creo, en definitiva, que aquí hay otra preocupación, sin duda, la preocupación de la búsqueda de titulares de prensa, ya tenemos uno seguramente mañana, "16.000 millones por familia", "16.000 pesetas -perdón- por familia", yo creo que lo ha dicho el Sr. Diéguez, si no lo he recogido mal, 4.000 por miembro, 16.000 por familia, ése es el titular, y eso es lo que ustedes buscan. Buscando obtener recompensas políticas, el conseller Ramis hacía referencia, sacar provecho político, conseguir réditos electorales, no está mal, todos intentamos hacer lo mismo, lo que sucede es que a veces hay que mirar cómo se hace esto. Y yo tengo la impresión de que a ustedes no les importa cómo hacerlo, es decir, la máxima de que el fin justifica los medios, esta máxima que todos conocemos de Maquiavelo, expuesta en *El Príncipe*, ustedes lo hacen, derribar -decía el conseller Ramis antes-, derribar al Gobierno como sea.

Yo hice una referencia días pasados en esta tribuna, sobre el asunto de la impunidad verbal que conviene recordar. A raíz de una nota jurídica, de un informe de los letrados de esta cámara, se recogía en una de sus páginas una sentencia del Tribunal Supremo de un fundamento de derecho que hacía referencia a la exacerbación verbal, y yo creo que a ella tenemos que remitirnos. El alto tribunal, como se recoge en el informe, dice lo siguiente: "No es infrecuente en el afán de divismo que parece inseparable a veces de la función parlamentaria, en la que la preocupación electoralista prevalece sobre la discreción y la prudencia". Eso, de los grupos parlamentarios, de los partidos políticos, ese divismo de la función parlamentaria, esa preocupación electoralista prevalece sobre la discreción y la prudencia. Yo creo que aquí no se es nada prudente, porque esta iniciativa es una iniciativa inoportuna, extemporánea, completamente inoportuna y extemporánea.

Pero creo además, que el mejor desempeño de la función parlamentaria exige muchas cosas, sin duda, muchos prerequisites, pero hay uno fundamental que todos debemos respetar, y eso es lo que demanda la función parlamentaria, el respeto a la verdad, sea cuál sea la verdad, pero respetar la verdad. Y, por tanto, yo creo que lo que tenemos que hacer aquí es eso, respetar esa verdad. ¿Por qué no lo hacen ustedes?, ¿por qué continuamente mientes y tergiversan las sentencias judiciales?, ¿por qué?, ¿por qué una sentencia judicial que se dice en muchos sitios, en muchos sitios de la sentencia, los fundamentos de derecho a lo largo de las muchas páginas, se sienta que es el acto de la concesión un acto justo, un acto ajustado a derecho, por qué dicen ustedes aquí, desde la tribuna, en los medios de comunicación, por qué lo escriben en una proposición no de ley, que es una concesión irregular? ¿Por qué lo dicen?, porque eso no es así, eso es falso, eso es absolutamente falso, radicalmente falso, eso no se ajusta a la verdad, no se ajusta a la verdad judicial, que es la de aquí, y de la que aquí estamos hablando.

Bien, hay un libro maravilloso que yo iba a sacar para leerles algunos párrafos, pero creo que todos lo recordarán, he tenido la oportunidad de leerlo o releerlo. Hay un libro maravilloso de un brigadista internacional que estuvo aquí, en la Guerra Civil en España, de George Orwell, que se llama *Rebelión en la granja*, y es un manual de la manipulación verbal y escrita, el libro es un mandamiento de la granja, tiene uno, tiene varios, uno muy peculiar que dice "ningún animal dormirá en una cama", ese mandamiento pasa después a decir "ningún animal dormirá en una cama sin sábanas", o el sexto mandamiento, el sexto de la granja, donde dice, por ejemplo que ningún animal matará a otro animal, se manipula, "ningún animal matará a otro animal sin motivo", como vemos, por tanto, estamos manipulando unas cosas y otras. Y a ustedes les pasa igual. En esta proposición no de ley que presentan aquí, a una concesión que es absolutamente regular le ponen un prefijo y se torna en irregular, ustedes están manipulando una sentencia, no acatan la sentencia de los tribunales. Estamos hartos de ver cómo, por ejemplo, políticos presos tornan a ser presos políticos, y eso es manipular sentencias, porque el sustantivo y el adjetivo no es igual dónde estén situados en estos casos. Y ustedes aquí con su intervención, con su iniciativa están manipulando una sentencia.

¿Qué dice la sentencia? Me he referido a algunas páginas de ella, pero creo que conviene hacer aquí alguna mención y reiterarlo. Dice, porque se ha referido el Sr. Grosske a ello, a la prevaricación, se ha referido también, pues dice, "no cabe hablar de prevaricación", página 31, le cito las páginas porque alguno no la ha leído, y más adelante señala "no se ve ilegalidad en la adjudicación de la concesión y en el otorgamiento de las prórrogas", ¿se acuerda usted, Sr. Triay, de las prórrogas?, pues no se ve ilegalidad, esa es la página 38, el reverso; o más expresamente, "no se advierte en el acto de adjudicación de la concesión administrativa torcimiento de derecho ni simple ilegalidad", página 25; o también, "no se ha acreditado que se favoreciera especialmente la oferta del Sr. Cuatrecasas, cuya conducta era atípica", atípica, y por eso, al ser atípica, no se le condenaba, y no expresamente como alguien de eso también ha hecho algo especial, eso está en la página 31 bis.

Yo creo, por tanto, que ustedes lo que tienen que hacer aquí, lo primero que tendrían que haber hecho, era una rectificación, que no la ha hecho el Sr. Diéguez, ha propuesto varias enmiendas en el texto que tenemos que votar, pero no ha hecho una fundamental, que es cambiar "irregular" por "regular", ésta es la primera que tiene que hacer, porque esa concesión que usted está insistiendo en ella, y que lo dice y que lo escribe, es una concesión, como digo, completamente regular, porque, si no, se le está imputando de otro delito, y ¿de qué parte estamos nosotros, Sr. Diéguez?, ustedes dicen que están de parte de los ciudadanos, nosotros estamos de parte de la ley, de parte de las sentencias, de parte de acatar lo que los tribunales dicen, cosa que ustedes no hacen.

Sr. Presidente, tengo ..., puedo contestar ..., un minuto.

EL SR. PRESIDENTE:

Vostè fixa la posició en funció de la proposició no de llei presentada pel Sr. Diéguez, per tant, no m'obri debat amb els altres grups que han fixat la seva posició. Vostè contesti la proposició no de llei.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

El Sr. Diéguez ha hablado de (...) patrimonial, que es el núcleo fundamental de aquí, y nos ha expuesto, pues, una serie de normas jurídicas que todos conocemos, hay expropiación forzosa, la Constitución, la Ley 30/92, recientemente modificada, por cierto, etc., etc., pero ya hemos dejado nosotros por probado y por sentenciado que la adjudicación, la concesión no fue irregular; y entonces, nosotros, a partir de aquí, lo que tenemos que hacer son varias cosas, la primera es respetar aquellos principios romanos que eran tres: el primero y el segundo los dejo para otra ocasión, pero el tercero era no causar daño a los demás. No está demostrado que esta concesión, esta adjudicación que se hizo en su momento fuera irregular, en consecuencia, ¿dónde puede haber responsabilidad? Yo creo que aquí estamos un poco, lo que dicen los americanos, demandar en busca de dinero, bueno, es un derecho que está reconocido, ahí está y, en consecuencia, sobre un asunto *sub judice* y que hemos de respetar la sentencia del Supremo cuando se dice en su momento.

Se ha hecho referencia a la financiación irregular del Partido Popular, que también debo contestar. Bueno, tengo que decir una cosa, no, alguien lo ha dicho, pero tengo que decirlo, porque claro, aunque entre en debate, Sr. Presidente, pero he de decirlo. Yo me remito a lo que dice la sentencia, lo que dice la sentencia, hay una ley de financiación de los partidos políticos, la sentencia, la sentencia no hace referencia a este tema, niega que eso sea así, y se condena con una sentencia después absolutoria en otras cuestiones, pero en modo alguno a este tema, por tanto, si eso está, porque alguien lo ha recurrido al Supremo de otra manera o porque se dice así, ya veremos a ver qué pasa, pero no lancen ustedes aquí lo de la financiación irregular, esa ley, a juicio del tribunal no se ha violentado.

Y con esto debo acabar, y yo creo que lo mejor es acabar con los hechos, con los hechos probados. El primer hecho probado es que no hubo ningún beneficio personal para el expresidente del Gobierno, ni para persona allegada a él o a su entorno, eso está probado, es un hecho probado. Y el segundo es al que me refería, que la sentencia excluye de la Ley de financiación de los partidos políticos, los hechos probados, por cierto, norma que sanciona la conducta esa, con una sanción veramente administrativa, con una multa.

Se han aludido, Sr. Presidente, pero quiero finalizar, a otras muchas cuestiones que yo creo que son colaterales con lo que aquí debatimos.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat, per favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Pero, pero, se ha aludido también a pedir disculpas. A mí no me cuesta pedir disculpas, lo hago cuando creo que mantengo una conducta errónea, ni a mucha gente del Grupo Parlamentario Popular ni del Partido, así se hace, pero la primera disculpa que tiene que pedirse y no se ha hecho aquí, es cuando se acusa al Gobierno, cuando se acusa a personas determinadas, por comisión de delitos que luego no han sido tales; aquí se ha acusado al Gobierno de prevaricación, de prevaricación continuada, y no he escuchado en ningún momento, en ningún momento, al menos una frase que dijera "lo siento, discúlpenme".

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aldarull a la sala).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President. Em dóna la paraula?, és una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez, té vostè la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, primero que nada, agradecer los votos que se anuncian favorables, incluso agradecer también la comprometida abstención que se ha manifestado por parte del Grupo Mixto, y vamos a ir centrando el tema de unas breves alusiones a las cosas que se han dicho aquí. El tema este, realmente, es un tema que tiene un componente jurídico, pero que aquí no debemos debatir excesivamente desde el punto de vista jurídico, creo que aquí tenemos que hacer todos un poco nuestras las palabras de Marañón que decía: "no sé de derecho, pero sé cuándo indignarme", y creo que esto refleja lo que ha sido la intervención de alguno de los que me han precedido en el uso de la palabra en este momento.

Efectivamente, con independencia de lo que podamos discutir acerca de derecho o no, todos sabemos cuándo indignarnos y todos sabemos que hay cosas que indignan, y realmente lo que sucedió con esta concesión es indignante. Pero, eso sí, la esclavitud de rigor me obliga a hacer algunas consideraciones jurídicas para fundamentar mejor mi proposición no de ley.

Se ha hecho mención también aquí a una tesis a la cual yo no he hecho mención, valga la redundancia, en mi anterior intervención, porque me parece muy descabellada, ésa de que no habría ningún político si hubiera responsabilidad en tal sentido, y esto, no me cabe ninguna duda que de aquí para allá, sí que habría, lo que opine de aquí para allá, no lo sé, ya sabrá las dificultades que tienen para hacer listas, pero de aquí para allá, seguro que los bancos seguirán estando llenos. También al respecto se ha barajado lo que podemos llamar la tesis Pinochet, un presidente no tiene ninguna responsabilidad, ¡hombre!, creo que esto es una cosa superada desde la Cámara de los Lores hasta nuestros lares donde no se establece ninguna inmunidad para ningún presidente.

Pero la intervención más interesante desde el punto de vista de esta proposición, quizás sea la que ha hecho el miembro del Partido Popular que parte de una incorrección de salida, nos ha dicho el representante del Partido Popular que nosotros nos hemos opuesto, que el Partido Socialista se había opuesto a la construcción del túnel de Sóller, jamás, a la construcción jamás, jamás; a lo que nos hemos opuesto es a la privatización del túnel de Sóller, lo que se quiere es un túnel de Sóller libre, y lo será, en seis meses, en seis o siete meses habrá unas elecciones, cambiará el Gobierno, y el túnel de Sóller podrá pasar a ser un túnel libre para todos los ciudadanos. Es cuestión de esperar un momento.

Nos ha dicho que tratamos de mantener en el candelero un tema zanjado, un tema zanjado, ¿judicial o políticamente?, judicialmente no está zanjado, políticamente no está zanjado porque los responsables de los acontecimientos siguen en el uso de sus responsabilidades, no está zanjado, y aquí le rectificaría a la inversa de una rectificación que se ha hecho habitual, no candelero, candelabro, aquí hay un candelabro ardiendo, un candelabro de 2.800 millones de pesetas, si eso está zanjado, tiene la Comunidad Autónoma encima de su cabeza 2.800 millones de pesetas de reclamación, eso es un tema zanjado. Que nadie se lo crea. El acto fue correcto y ajustado a derecho, y eso lo dice la sentencia, hombre, hombre, ..., no juguemos con las palabras, efectivamente, creo que la intervención que ha hecho respecto del juego de palabras, también puede ir por el octavo, el noveno o el décimo mandamiento, el que sea, de esa granja tan interesante. Lo que dice el tribunal es que no fue delictiva, el tribunal de lo penal, en la justicia penal, se maneja un derecho de mínimos, la justicia penal es muy especial, la justicia penal no le dice si un acto es cierto, correcto o verdadero desde el punto de vista administrativo, si es ajustado a derecho desde el punto de vista administrativo, le dice si hay prevaricación, si esa decisión fue arbitraria desde el punto de vista que la jurisprudencia así lo considera para determinar que existe prevaricación. Lo que ha dicho, de momento, es que no parece que hubiera prevaricación, de momento, de momento, de momento, pero esto no quiere decir que el acto sea ajustado a derecho; hay muchos más libros de derecho. Decía Napoleón, que sabía mucho de eso, que hay tantas leyes que nunca está uno seguro de no ser colgado.

No solamente hay leyes penales, hay leyes civiles, leyes administrativas, etc., etc., y las leyes administrativas se las saltaron como les dio la gana, se las saltaron como les dio la gana, porque la comisión aquella evaluadora era la que tenía que haber hecho la propuesta de resolución, ¿o tal vez hizo la propuesta de resolución, la llevó el Sr. Jerónimo Saiz en mano al presidente y le dijo: "Mira, lo hemos adjudicado a éste, a Caldés", y le dijo el presidente: "Pues rectifícalo enseguida", y fue a buscar el Sr. Saiz a una secretaria y le dijo: "Rectifica inmediatamente esto y pon un contenido distinto; se lo adjudicamos a tal y lo arreglaremos"? Ese es un rumor bastante consistente que existe hoy en día. No lo sabemos, no lo sabemos, no hay pruebas convincentes al respecto y lo dejaremos en el mundo de los rumores, de momento.

Que la conducta no fue delictiva; nada más es lo que se ha dicho al respecto. No se ha bendecido desde el punto de vista administrativo.

Se nos dice que pretendemos, con esta proposición no de ley -¡atención!- derribar al Gobierno. No sabía yo que estaba en el Gobierno, -formalmente, claro- no sabía yo que estaba en el Gobierno aquella persona (...) responsabilidades; usted lo sabrá mejor, ¿está en el Gobierno? Lo vemos difícil.

Se nos dice que prevalece el afán de divismo en la vida parlamentaria y cosas de estas características sin entrar en el fondo de la cuestión, no entra en el fondo de la cuestión y luego, sin embargo, me dice que respetemos la verdad; ¿qué se ha dicho que sea mentira? Usted nos dice que la adjudicación fue ajustada a derecho; a derecho penal puede ser, pero estamos hablando..., el mundo del derecho, como le he dicho, es mucho más amplio. Usted coge la sentencia a beneficio de inventario: lo que le parece bien lo coge; si está tan de acuerdo con la sentencia en unos puntos que nos ha manifestado aquí, ¿está absolutamente de acuerdo con el fallo?, ¿lo comparte política, penalmente, desde todos los puntos de vista?, ¿lo comparte?, ¿que su presidente es criminalmente responsable de un delito de cohecho?, ¿lo comparte? Espero que sí, no cogerá la parte que puede que le interese más o menos presentar de forma (...): ¿no fue correcta?, no, no fue correcta, no fue delito, es distinto.

Dice que están ustedes de parte de la ley. Pues si están de parte de la ley qué mejor que recurrir a los que conocen mejor la ley; vaya usted a los letrados de la Comunidad Autónoma, como le pido por esta proposición no de ley, y que emitan un dictamen. ¿Qué miedo tiene a un dictamen? No le estoy diciendo que exija, que se exija a partir de este momento una responsabilidad, sino simplemente que se emita un dictamen. Si está usted tan seguro ¿qué miedo tiene? Si es regular no habrá indemnización. Realmente tenía razón el Sr. Marañón cuando decía: "No sé derecho pero sé cuándo indignarme", y en situaciones de estas características realmente cabe la indignación.

Señores del Partido Popular, reconozcan que están en una situación todavía delicada porque no han resuelto un problema grave y de ese problema grave no resuelto les vienen estas consecuencias. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Jaén...

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. Diéguez, las sentencias se acatan, cosa que yo quisiera de ustedes. No me he referido a ustedes más porque no creo que sea el estilo de un parlamentario que salga aquí, porque ustedes realmente son más. De la pureza sólo tienen acreditado que tienen su sede allá, no creo que más que eso, y no quiero entrar por ese camino de Filesa al que otros se han referido, etc., etc.; no voy por ahí.

Yo acato la sentencia. La sentencia dice: "Absolver a don Gabriel Cañellas, a don Jerónimo Saiz Gomila y a don Antonio Cuat Ripoll, del delito de prevaricación". Primer punto del que eran acusados, del que eran acusados injustamente, Sr. Grosske, injustamente, y del cual nadie ha tenido disculpas. "Absolver a don Antonio Cuat Ripoll del delito de cohecho del artículo (...) del Código Penal", por conducta atípica, no tipificada. Tercero, "absolver por prescripción a don Gabriel Cañellas Fons i a don José Antonio Berastain Díaz", y cuarto "dejar sin efecto los aseguramientos civiles (...)". Esto es lo que dice la sentencia que yo -repito- acato, y que acata nuestro grupo parlamentario sin mayor problema.

Pero yo lo que lamento es que usted salga aquí de nuevo y no rectifique no ya las cuestiones que hay con referencia a usted, que ha hecho unas enmiendas propuestas *in voce* que nosotros no vamos a aceptar. ¿Por qué? Primero, porque el *iter* judicial no ha concluido; hay una sentencia en el Supremo pendiente, hay un fallo pendiente por un recurso de casación que (...) si la ley se ha cumplido o no se ha cumplido la ley y en los hechos no va a entrar, y entonces ya veremos a ver qué pasa y acataremos la sentencia del Tribunal Supremo, no le quepa la menor duda, no haremos como ustedes, no diremos eso de seis a cuatro o cinco a nueve o seis a seis como en Rumasa, no. No diremos cuántos son, acataremos la sentencia, la que sea.

Pero usted sigue manteniendo aquí que la concesión fue irregular, y yo le he leído, y no lo voy a hacer de nuevo porque está en la sentencia, en cuántos sitios se hace referencia a que la concesión administrativa fue completamente ajustada a derecho. No (...) irregularidad y usted ya lo ha dicho.

En segundo lugar, hace referencia al *iter* judicial. (...) se manifestará el hecho lesivo en ese momento, por eso es extemporánea la petición que se hace del particular, que la hace, bueno, cuando él considera oportuno porque dice que ya se ha manifestado en hecho lesivo y, a partir de ahí, como usted bien sabe hay un año para ejercitar esa acción, según la ley. Ya veremos a ver, ahora es extemporáneo y por eso su proposición es inoportuna, por eso. No se preocupe usted que después la administración deberá actuar cuando haya habido dolo, culpa o negligencia grave, tienen que darse estas tres cosas. No, no, dolo, culpa o negligencia grave, claro, una de las tres cosas, una de esas tres cosas han de darse, y en la sentencia no hay nada de eso y, por tanto, no hay responsabilidad alguna. Pero es que, además, la administración, dice la ley, podrá actuar. Eso es un tema de la administración del Gobierno, no es del Parlamento, el Parlamento no tiene (...), podrá actuar o no actuar contra las autoridades o contra los funcionarios que hubiesen incurrido en dolo, culpa o negligencia grave, cosa que no se ha dado hasta el momento, cosa que no se ha dado.

Ustedes pasan, como se dice en la expresión del aforismo popular, *passen l'arada davant el bou*, y ustedes lo que quieren es tener aquí un tema en candelero político para buscar los titulares, y lo que me preocupa, lo que me preocupa y lo que observo, es que ustedes están muy preocupados, están preocupadísimos por los réditos electorales que puedan conseguir el año que viene, que yo los auguro escasos, desde luego bastante escasos, al paso que van bastante escasos. Esa es la única preocupación y el único interés. No enmiende usted todo lo que ha dicho de su proposición; simplemente retírela o rectifique el titular que está en negrilla que dice: "Concesión irregular", concesión irregular, y esa es una concesión regular y ajustada a derecho. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sr. President. He estat al•ludit en el debat...

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè la paraula per l'al•lusió concreta que li ha fet el Sr. Jaén de l'acusació que feia Esquerra Unida de prevaricació. No m'entri en debat.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

No entraré en el debat general, entraré exclusivament en l'al•lusió que ha fet el Sr. Jaén. El Sr. Jaén em converteix en acusat i acusat de fer una denúncia injusta. A l'hora de fer denúncies basta, des del nostre punt de vista, no per tenir dret a fer-les, sinó per tenir el deure de fer-les, pensar que objectivament existeix la possibilitat de la comissió d'un delictes, i nosaltres mai no hem presentat una denúncia que no hagi estat admesa a tràmit i, per tant, que hi hagi uns índex de racionalitat darrere aquesta denúncia importants, importants, i, evidentment, si després la sentència ratifica o no les presumpcions que hi ha darrere la denúncia, no lleva per res que s'hagi complert no amb un dret, sinó amb uns deures a l'hora de presentar aquesta denúncia.

Però, en qualsevol cas, si efectivament el tema de la prevaricació continuada està pendent del recurs davant el Suprem, també està pendent una altra cosa, que és que el Sr. Cañellas Fons, assegut devora vostè, va tenir una conducta delictiva al voltant del túnel de Sóller; dit amb altres paraules, que és un delinqüent; això també ho diu la sentència, i això, per nosaltres, ja ens demostra...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Grosske. L'al•lusió crec que ha estat contestada i passam directament a la votació.

Per tancar aquesta qüestió, Sr. Jaén, un minut, sense entrar en debat.

(Remor de veus)

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Bien, hay dos maneras de concebir la política; una de ellas es judicializándola, haciendo la política llevándola a los juzgados. Esa es la concepción que tienen unos; nosotros no tenemos esa concepción.

Izquierda Unida. Al Sr. Grosske yo le decía que tenía que pedir perdón, disculpas, por una acusación manifiestamente injusta. No es la primera vez, que yo recuerde ya es la segunda porque con la adquisición de la sede de la Consellería de Agricultura también volvieron a meter...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén. Crec que ha...

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

...la pata, permítame la expresión, hasta abajo.

EL SR. PRESIDENT:

...quedat clara la petició, la sol·licitud que havia fet de demanar disculpes. Hi ha hagut unes al·lusions directes i aquí acaba el debat i passam a la votació.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Por último, Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, passam a votació, per favor.

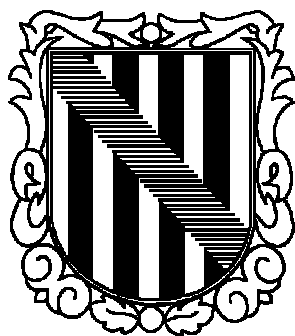
Senyores i senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Socialista, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Vots a favor, 26; en contra, 29; abstencions, 2. Queda rebutjada aquesta proposició no de llei.

I en aquest punt se suspèn la sessió, que començarà puntualment i amb votacions a les cinc d'avui capvespre.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma